

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

[Targum Yonatan ben 'Uzi'el

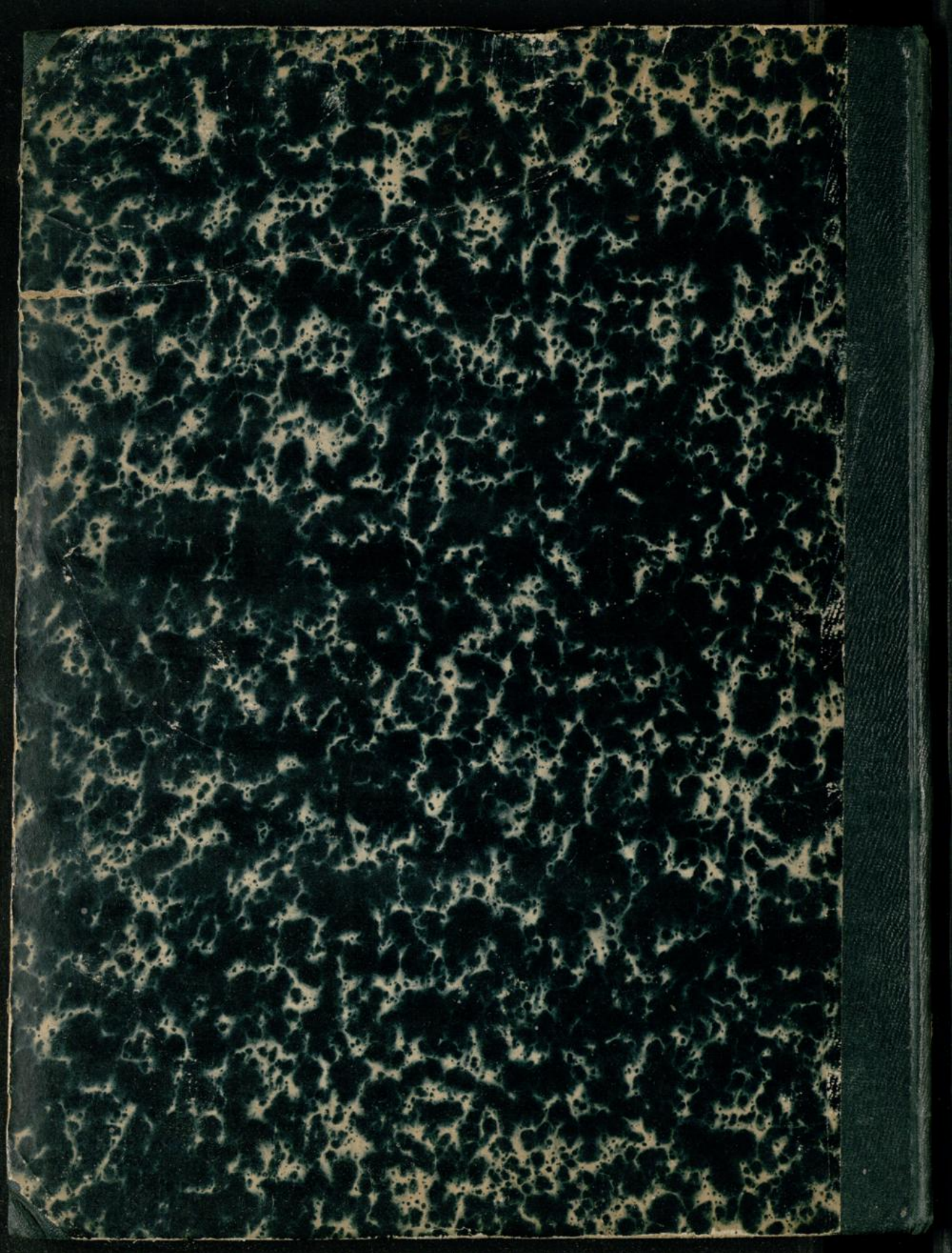
'al ha-Torah]

Sefer Shemot

Yonatan ben 'Uzi'el

[Vārsha], [ca. 1900?]

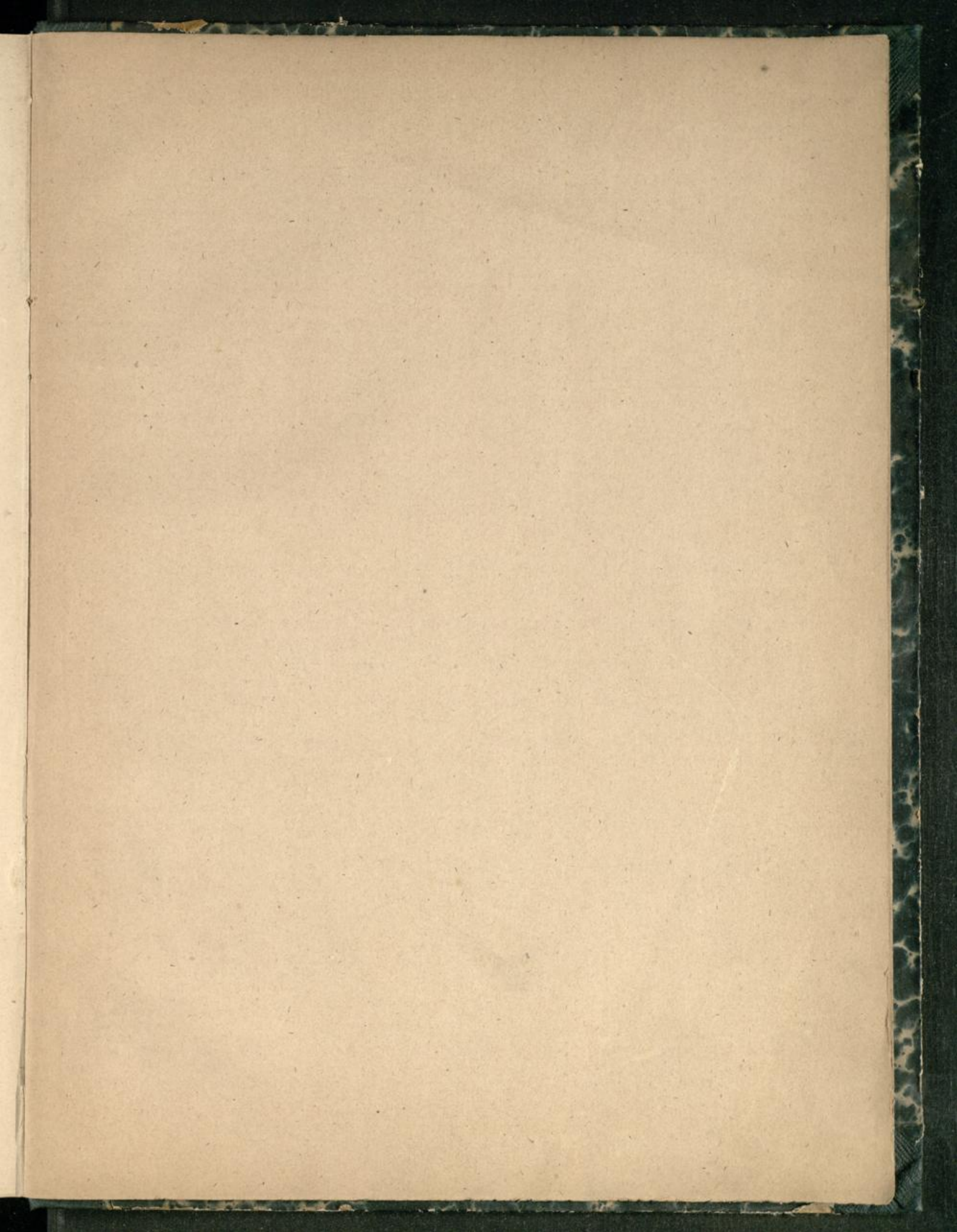
urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9791

(264, a)

153

ואלה שמות

יד היגון מתעניין וילדון ופרקן בשלם : (כ) ואשכנז יי לחייתא וקטו עמא
ותקופו לתרא : (כא) ונהו בר דחילא חיותא מן קדם יי וקטו להון שום
שב לדרא ובנא להון מיכרא דיו בית מכותא ובית כהונתא רבתא :
(כב) ובר חמא פרעה בבין פקוד לקל עמיה למימר כל ביד דכר דאתגלוד
לידודאי כהנא תמלוקניה וכל ברתא תקומון :
ב (א) ואזי עקרים נברא המשבט לוי ואותיב בבקתא וגיטנא דחילולא
ית יוכרד אינתמיה דתריד מן קדם גזירתא דפרעה ונהו ברת מאה
ותלמיז שני בר אהררה לומיה איתעביד לה גיטא ונתרת לעלמיותא
במא דתרת בר היא ועירתא מיכרא ברת לוי : (ב) ואיתעברת איתתא
ולידת ביר בסוף שיקא ורחין ורמת ומה ארום בר קופי הוא ואמקמתיה
תלת ירחין דסבומון משעא : (ג) ולא תות אפשר לה טוב לאמקמתיה
דמצראי כרנישין עלה ונסיבת ליה תיבותא וסגום ורפרא בחיכרא ובניפתא
ושניית בגויה ית מליא ושומיה בגו נומיא על גוף נברא : (ד) ואיתעברת
מרים אחתיה מרחיק לאיתחבמא מה יתעביד ליה : (ה) וגרי מיכרא דיו
צולקא דשתנא וטריב בשרא בארעא דמצרים ונתחת ברתיה דפרעה
לאיתברא על נברא ועלמיתתא און על גוף נברא וחסות ית תיבותא בגו
נומיה ואושבת ית נרמרא ונסיבתה וכן יד איתסרת מן שיתנא וכן טריבא :
(ו) ופתחת וחסות ית רבא והא מליא כבי וחסות עליו ואמרת מן בני יודא
היא דין : (ז) ואמרת אחתיה לבת פרעה האייל ואיכרי ליהאיתתא מניקתא
מן יהודיתא ותניק ליה ית רבא : (ח) ואמרת לה ברת פרעה אייל
ואולת סליקא וקרת לאמיה דרבא : (ט) ואמרת לה ברת פרעה אוביל
ית רבא דהון ואוניקמתיה לוי ואנא אמן ית סתרה ונסיבת איתתא ית רבא
ואוניקמתיה : (י) ורבא רבא ואיתתיה לברת פרעה ונהו לה חביב הו
כביר וקרת שמייה משה ארום מן מוי דנברא שחילמיה : (יא) ונהו ביוקא
האטין ורבא משה ונפק לת אחוהי וחמא באניק נפשיהו ובסוגי פולחניהו
וחמא גבר מצראי כתי גבר יודאי מארו : (יב) ואיתסבל משה בחבמת
בעמיה ואיתבונן בכל דר ודר והא לא קאים מן יהודא מצראי גבר גיור
וקא דעביד תרביבא מן בני בניו עד עלקא ומתא ית מצראי וטמריה בחילא :
(יג) ונפק ביוקא תניקא ואודיק והא דהון ואבירם טברון יודאין נצן וכר
חמא דיו ונפ דהון דיה על אבירם למימיה אמר ליה למא אנתא מתי לחברך :
(יד) ואמר ליה דהון מאן הוא דמני ונהו גבר רב ודין עלנא קלא
למקמלו

(א) ואלין שקמת בני ישראל העלו למצרים עם יעקב גבר עם אנש ביתיה
עלו : (ב) ראובן שמעון לוי ויהודה : (ג) יששכר וזבולן ובגמין :
(ד) דן ונפתלי גר ואשר : (ה) ויהוה סבום כל נפשיתא נפקי רבא ויעקב
שויבעין נפשיתא עם יוסף ובניו ויהוה במצרים : (ו) ומית יוסף ובתריה
מיתו כל אחוהי וכל דרא יהוא : (ז) ובניו דישראל נפישו ואיתגלודו וסגו
ואתקופו לתרא ואיתמלאת ארעא מנהון : (ח) וקם סליד דתת קמין
שירוקא על מצרים דלא חכים ית יוסף ולא סליד בנימסו : (ט) ואמר
לעמיה הא עמא בית ישראל סניאין ותקפין ויתר מנן : (י) איתון ברון
נתעט עלהון דהלון היגון נגשד ונהון קדם עד לא יסגון ונהו ארום יארע
והן סרבי קרבא ותוספון לחוד היגון על סניאין וישיעון ותנא ולא ישירון
מנן ארץ לא חד וכן בטר ברון נפקון להון מן ארעא : (יא) ושיון עלהון
ברברנין מלחנין מן בגלל למצראי ונהון בשעבדהו ובניו סרבין תלילין
לשום בית אוצרוי דפרעה ית סאנים וית פלוסין : (יב) ותקבא דמענין
להון סיקרון הון מן ויתקרון הון תקפון ואיתעטו מצראי בתיהו מן
קדם בני ישראל : (יג) ושעבדו מצראי ית בני ישראל בקשיו : (יד) ואמרו
ית חיהוון בפולחנא קשין בטינא ובליבנין ובכל פולחנא באנפי ברא ית
כל פולחנהו הון כפלהוון ברון בקשיו : (טו) ואמר פרעה דמה הוה המי
בתקמיה והא כל ארעא דמצרים מוקבא בקפ מודנא דרא וטקיא בר איתתא
בקפ מודנא דרא ונהו ברעא קפ מודנא מליא בגויה מן יד שרד וקרא
לכל תרשי מצרים ותני להון ית חולמיה מן יד פתרון פוסמון ונים וקברם
רישי תרשיא ואמרו לפרעה ביר חד עתיד למתו מתגלודי בבנישתהוון דישראל
דעל דיו עתידא למתברא כל ארעא דמצרים ובנין בן איתעט פרעה מלכא
דמצרים לחיותא ויהודיתא דשקא דרא שפרה היא יוכרד ושמה דתניקתא
פועה היא מרים ברתה : (טז) ואמר בר התניון מולדן ית יהודיתא ותיסבתין
עליו מתברא אין ביר דכר הוא ותקמלון ותייה ואין ברתא נוקבא היא
ותקמין : (יז) דחילא חיותא מן קדם יי ולא עברו תיקבא דמליל עמיהו
מלכא דמצרים וקייא ית בניא : (יח) וקרא מלכא דמצרים לחיותא ואמר
להון למא דיו עברמין ית פתנא דהון וקיימתין ית בניא : (יט) ואמרון
חיותא לפרעה ארום לא כנשייא מצריתא ויהודיתא ארום ויריון ותכפון
ברעמיהו היגון קדם עד לא מיתי לותרון חיותא היגון תלון עניקון בצלו
מצלו ובניין רחמון מן קדם אבותן דבשמייה והא שמע בקל צלותהוון וכן

ינתן

(ו) ומית יוסף וכתיב ובי דהון לך קבר ימים כשנים פחות מיוסף : (ח) כתיב שיריה
פי כתיביל כדתיגו כמה שנים וכן ס' כמ' שנתחשו גיחותיו לכן תתם
כתיב שיריה ס' מלך ראשון ס' חזר לקדמותו כאשר היה כתיביל אשר לא ידע יוסף .
בנימוסו כזר פירשו נחמן ס' חמא חקום עס יוסף לעובת ישראל כגודע מתוך כוונתי
פשוט עבדו דתא מל ארום : (י) סלין דיון פי' בארס דיון ושיון כרשי' והוא ספק
קחא דטוס סתא נחמיה לו כמה דונס באש ס' באש יבא וגו' . וישעון
יתנא דלא סכירא לים כרשי' אלף פי' ועלה על ישראל וא"כ יקשה ובי לפי שילתמו כנו
יעלו אלף ששמודו איתנו שיתרבו סלין ואח"כ יעלו : (יא) תלילין פי' חקום וכוסוס :
(יב) כקפ מודנא פי' קפ מלואים . והוא כרעא פי' הכרעה והסס : ייני' וימנר' שנות
שכסס' וסס תלמודי נעטס וכן הוא כווסר בלק ע"פ ענין סתלום כתיבוס או ענין כילקוט
סכוס' כן כסס ד'ס דמס' . וסרנו כססוק שמתלה כתיב ויחמר מלך מצרים למילות
ולא נודע מה אמר ואח"כ כססוק כתיב ויחמר כילדנן נס סה סגיד סכוס' מי סהס סס
סחית ססס' ועדיין לא נודע מי סס כי כתיב ר'ל סהו ססס' וסוסה לכן נראה כי
כססוק ראשון ענין כפי עמנו ויחמר מלך מצרים ר'ל למססס' סחור לסס סתלום סחוס' וכן

פנים אדם קרמאי או מאן שני אליקא או רישא או פתיקא או סמאי הלא
אנא יי (יב) וברון איזיל ואנא במיכרי אהא עם מכלל פוקה ואליף יהוה
סה דתמליל : (יג) ואמר בקבש ברחמי מן קדמה יי שלח ברוך שלוחיה
ביד פתח דחמי למשלחיה בסוף יומיא : (יד) ורחמק רוגזא דיי במשה
ואמר הלא אידן ארוף לינאי גלי קרמי ארום ממלא וכליל הוא ואיף הא
הוא נפיק לקדמיה ורחמינך וינשי בלביה : (טו) ותמליל עמיה ותשוי
ית פתמיא בפומיה ומיכרי ויהא עם מיכר פוקה ועם מיכר פומיה ואליף
יתכון ית סה דתעבדון : (טז) וכליל הוא קה עם עמא ויהי הוא יהוי קה
לקתורגון ואנת המו ליה לבב תבוע אוילפן מן קרם יי : (יז) ויה חורא
הדון מיסב פינה דתעבדו ביה ית איתיא : (יח) ואול משה וקה לית
יהוה חמי ואמר ליה איזיל ברוך לית אחי דמטערים ואיחמי תעד ברוך אינון
קייסין ואמר יהוה למשה איזיל לשלם : (יט) ואמר יי למשה בפרון איזיל
תיב למטערים ארום איתורקע ונתחמו כמטעריהו והא אינון חשיבין כמתיא
כל גזריא דברו מבועין ית נפשך למיסב וימיה : (כ) ודבר משה ית
אנתמיה ויה בניו וארבעיטו על הקרא ויהב לארעא דמטערים וקיסב משה
ית חורא דקיסב מן גיטותא דחבוי והוא כספיר בורסיקרא מתקליה ארבעין
קאון געווי חקיק ומפרש שקא רבא ומקרא וביה איתעבדו ניסין מן קרם
יי בדייה : (כא) ואמר יי למשה בפרקיה למטערים חמי כל המתא
דשוימי ברה ונתעבדונון קרם פרעה ואנא אתקוף ית יקרא דלביה ולא
יפטור ית עמא : (כב) ותיטר לפרעה דקנא אמר יי ברי בוכרי ישראל :
(כג) ואמריה קה פטור ית ברי וכלל קרמי וקיסב אנת למספריה האנא
קמיל ית ברה בורקד : (כד) ויהא באורקא בבית מבתותא וערע ביה
מלאכא דיי ובעא למקמליה מן בגלל גרשום בריה דלא היה גזיר על עיסק
יהוה חמי הלא שבקיה למקוריה ברם אליעזר היה גזר בתנאה דאתניו
מיהוהו : (כה) וקיסבת צפורה סנינא וגורת ית עורלת גרשום ברה
ואקריבת ית גיורת מדייקתא לרגווי דמלאך תקלא ואמרת חתנא בעא
למיגורו חמי עיבב עליו וברון אדם גזורתא דיון וכפר על חתנא דילי :
(כו) ופסק מלאך תקלא מניה בכן לשכת צפורה ואמרת סה תביב הוא
אדם גזורתא דיון דשויב ית חתנא מן ירוי דמלאך תקלא : (כז) ואמר
יי לאתרון איזיל לקדמות משה למדברא ואול וארעיה בשורא דאתגלי ערוי
יקרא דיי ונשיק ליה : (כח) ותני משה לאתרון ית פתגמיא דאלון דשלחיה
ויה כל איתיא דפקדיה למעבר : (כט) ואול משה ואתרון וקנשו ית כל
קבי בני ישראל : (ל) וכליל ארתן ית בר פתגמיא דמליל יי עם משה
ועבר ארתא לעני עמא : (לא) ותניסן עמא ושקטו ארום דכרי יי ית
בני ישראל וארום גלי קרמי שעבדונון ונתנן וסגירו :

סנין דיוני קרון עמא דארעא דאמין מבבלין יהודין מפולחנהו : (א) ופיקוד
פרעה בויקא יהוא ית שלמניא דעמא ויה סרבי למיכר : (א) לא תוספון
לכומן תיקנא לעמא למיכרי לבגיא די כמא תקדי ויה כמלקדמי דיוני
יולון ונגבון לחון תיקנא : (ב) ויה סבום לבגיא דהיוני עבדון מאיתקלי
ויסדקדמי תמנן עליהון לא תמנעון כעיה ארום במלעין דיוני בגין מן
דיוני צותון למיכר גינול גרבה ניקסת תנא קרם אלהנא : (ג) תתקף
פולחנא עליוי גזריא ונתעסקון בה ויה ויתרעונו על מיכר שקרא :
(ד) ונתקף שלמני עמא וסרבי ואקרו לעמא קרנא אכר פרעה לית אנא יהיב
לכון תיקנא : (ה) איתון איזיל סבו לכון תיקנא מן אתר דתשקרונו ארום
לא מתמנע מפולחנא מבעם : (ו) ואיתברר עמא דכל ארעא דמטערים
לבגיא גלי לתיקנא : (ז) ושלמניא דתקון למיכר אשלימו עבדיהון
פתגם יום ביומיה ויקרא דפיתון עבדון בך ויה יהיב לכון תיקנא :
(ח) וקד סרבי בגי ישראל דמנן עליהון שלמני פרעה למיכר קמא דין
לא אשלימתון גיורתבון למיכרי לבגין די כמאיתקלי ויה כמלקדמי אוף
איתקלי אוף יומא דין : (ט) ואתו סרבי בגי ישראל וצווחו קרם פרעה
למיכר לפה תעבדו ברוך לעבדו : (י) תמנא לא מתניב לעבדו לבגיא
אמרון לנא עבידו ויהא עבדו לקיון ויהוהתרון דעמד תקמא וסלקא :
(יא) ואמר במלעין איתון במלעין בגין מן איתון אמרון גינול גרבה ניקסת
תנא קרם אלהנא : (יב) וברון איזיל פלחו ותיקנא לא יתעבב לכון וסבום
לבגיא תתנן : (יג) וקמון סרבי בגי ישראל יהודין בביש למיכר לא
תמנעון מלבגיוכין דפתגם יום ביומיה : (יד) וערע ית משה ויה ארתן קייסין
לקדמותהון במתקרון מן קרם פרעה : (טו) ואקרו לחון ותגלי קרם יי
על קננא ולחוד יתפרע מנבון דאכרתהון ית ריחנא קרם פרעה וקרם עבדו
דגרתתן למימון מופא בדייהו למתקנא : (טז) ויה משה לקרם יי ואמר
יי לקא אבאשתא לעמא דיון וקרא דין שלחמי : (טז) ומן שקמא העלית
לות פרעה למלא בשקא אתבאש לעמא דיון ושויבא לא שויבתא ית עמא :
(א) ואמר יי למשה ברוך חמי סה אעביד לפרעה ארום ברה תקפסא
יפטורינון ובקרא תקפסא יתריביטון מן ארעיה : ס ס ס

פרשת וארא

(ב) וידבר ומליל יי עם משה ואמר ליה אנא יי הוא האתגלית עליך בגי
סניא ואמריה קה אנא יי : (ג) ואתגלית לאבקהם ליעקב
ולעקב באל שדוי ושמ יי ברם כמא שובגתי לא אתגידעת לחון : (ד) ולחוד
אקיסות ית קייסי עמרון לממן לחום ית ארעא דקנען ית ארע תעבדוהון
דאיתותבו בה : (ה) ולחוד על קרמי ית אנא בני ישראל דמקרא
משעבדון יהודין ודקנא ית קייסי : (ו) כגון אימר לבני ישראל אנא
הוא יי ואפיק יתכון מנו דחוק פולחן מצראי ואישויב יתכון מפולחנהון
ואפרוק יתכון בקדע מרמא וברנינן ברכיון : (ז) ואמריב יתכון קרמי לעם
ואחוי לכון לאלהא ותידעון ארום אנא יי אלהבון דאנפיק יתכון מנו דחוק
פולחן מצראי : (ח) ואעיל יתכון לארעא דקנען ית קייסי לממן ויה
לאבקהם ליעתק ולעקב ואתן ויה לכון יהותא אנא יי : (ט) וכליל משה
ברון עם בני ישראל ולא קבילו מן משה מקפידות רוחא ומפולחנא נוקרא
קשיא די בדייהו : (י) וכליל יי עם משה למיכר : (יא) עול מליל עם

פרעה

יונתן

מסי או יסי או דייק מלאח הנמ"ד סקן מורס סלס סניווד וסו חרס סרלסן :
(א) ביד פתח דתני למתלה סוף יומיא . סירוס סרלוי לסיח מטלה לעמיד ליעת
מסית דמ"ל פתח סוה אליו . יסו לפני יוס סדול וסי' מסב וסר"ן דייק מדתכ סל
כא וכו סכוי וסי' נא סי סניס כרוק גוי וק"ל : (ב) סנוע אלסן מן קרם סי סנו
כל קורא מסכיל יסין סס סררשו לני יסין וידולמי סוס דלתי ספיר מתי לאלסיס אלס
סלמוד מס סוה לאלסיס כנמ"ד סנוע ויה סוי סמנוס סמנוס ודסרסי' סוה יסיס
אלסיס . וכה סנינו לכוז וסל"ל וחס סוי' לאלסיס ודוי' : (ג) כנולס דלתינו דיוסין .
סירוס כי מן גזר מסע על עמא כנולי סמנוס סני וסין סיוו ודלתיס כמילוח דויק
מדכסיס ויהל מסע לכסת וסין אלס אלס לכון סנוס סנוס ליתרו סן סרלסן יסיס
לעסות סוכסיס וסוכר ססו לקיוו וק"ל : (ד) סנליו דמלכ סלס . יסח לי' לסס
לנליו סל סוי' ולסרסי' קס וסל סלע חס סנליו ועד חוסי מוקס וסי' איך סלסיסו לנליו

גם מה ערך לסנינו לנליו : חתול כעו למיגור וכו' עד סוף פסוק דרס הספוק וסמכיו ס"פ
אחד סלסר סקן דיוס סססון סוה וסס וכל סלולו וסי' מדקדקס חוסי סקן סססע
סססיסו ססי' סלר ססס וסי' דרס לי סוה סלי וסלי חס מן סרס כסרס עליו :
(ג) לא סכסית כספר מללסיס סי' לא סללתי כספוי סוללסיס וכדלתיק כמדיס סלחיו
סס סוה דיסרל סל אלסיס וסל סללס וס לא סלל וכו' : (ד) וסיוסיוסן וכו'
סכרוו כסכרס רסי' ע"ס סיסב : סקס וסלס סי' כרוק סולס סללס וק"ל :
פ ר ש ת ו א ר א
(ב) בגו סיס . סי' סנולתי לך סקן ססס וסס סקסס רסי' גס סוה סוטרלס כעיון
אחד וק"ל : (ג) סלסי סנינו לא סנידעס לסון . סי' סל סלסו לא סנלס
סיס ססס סו סלס סנולסו סי' סלסלולס מלרס כמסופס וק"ל . וסיון כנמ"ן
סס"ב : (ד) מקפידות רוחא לכון קסנוס סוכר כדל"ל וכל סל קסן סין יסל לסער
כרוו

תרגום יונתן

ספר

שמות

בן עזיאל

פרעה מלכא דמצרים וקטור ית בני ישראל בארעיה : (יב) ומליל משה קדם וי לבימר דא בני ישראל לא קבילו בני חקבון וקבל בני פרעה ואנא קשי מכלל : (יג) ומליל ו עם משה ועם אהרן ואוהרנינו על בני ישראל ושלחנו לות פרעה מלכא דמצרים לאפקא ית בני ישראל בארעא דמצרים : (יד) אלן רישי בית אבתהון בני הראובן בוכרא דישראל הנהו ופלוא חצרון וברמי אלן ירוסין הראובן : (טו) ובני דשמעון ימאל ויסין ואהר ויבין וצחר ושאלוהו וימרי דאשאל נפשיה לונתא חי בנגענאי אלן ירוסין דשמעון : (טז) ואלן שבעת בני דלוי לייחוסיהו גרשון וקהת וקרי ושמע חיוי דלוי קאה ותלתין ושבע שנין תיאי עד דהקא ית משה וית אהרן פריקויא דישראל : (יז) בני דגרשון לבני ושבעי לייחוסיהו : (יח) ובני דקהת עקסר ויצרר וחכרון ועזיאל ושני חיוי דקהת תסידא קאה ותלתין ותלת שנין תיאי עד דהקא ית פינחס הוא אליהו בהנא רבא דעתיד למשתלחא לגלותא דישראל בסוף יומיא : (יט) ובני דקרי סחלי ובשי אלן ירוסין דלוי לגניסמיהו : (כ) ונסב עקסר ית ויבבר תביבתיה ליה לאנתו וילידת ליה ית אהרן וית משה ושני חיוי דעקסר תסידא קאה ותלתין ושבע שנין תיאי עד דהקא ית בני חכבאי בר גרשון בר משה : (כא) ובני דיצרר קרח ונפג וזכרי : (כב) ובני דעזיאל מישאל ואלעזר וסחרי : (כג) ונסב אהרן ית אלישבע בת עמינדב אחתייה דגרשון ליה לאנתו וילידת ליה ית גרב וית אביהא ית אקעור וית איתמר : (כד) ובני דקרי אסיר ואקעה ואביאסף אלן ירוסיה דקרי : (כה) ואלעזר בר אקעור נסוב ליה סברתי דתורו הוא פומיאל ליה לאנתו וילידת ליה ית פנחס אלן רישי אבת לונאי לייחוסיהו : (כו) איהו אהרן ומשה דאמר וי לוחן תגיפו ית בני ישראל פריקון בארעא דמצרים על חיליהו : (כז) הינון דמפללון עם פרעה מלכא דמצרים להנפקא ית בני ישראל ממצרים הוא משה נביא ואהרן בהנא : (כח) ונהו בוימא דמליל ו עם משה בארעא דמצרים ונהו אהרן פיצית ארעיה ושמע מה דמליל עמיה : (כט) ומליל ו עם משה לבימר אנא הוא וי מליל עם פרעה מלכא דמצרים ית כל האנא מכליל עמך : (ל) ואמר משה קדם וי האנא קשי מכלל אכרון וקבל בני פרעה :

קדם פרעה ויבא לחיו חורמאן ארום עתידין כל דיבוי ארעא למשמע כל צותהון דמצרים בתברתי יתהו תיקא דשקען כל בריהא ית כל צותת חיויא כד איתערטיל מן שריוא : (י) ואעל משה ואהרן לות פרעה ועבדו חקבון תיקא דפקדו וי ושלח אהרן ית חוהריה קדם מיחמי פרעה וקדם מיחמי עבדו ונהו לחורמא : (יא) וקרא לחוד פרעה לתבימאי ולחלשיא ועבדו לחוד הינון ינים וימקרים חרשין דבמצרים בלחשי קוסמיהו חקבון : (יב) ושלקון איגש חוהריה ונהו לחרמנן ומן יד איתפסיו לטחי קמין שריוא ובלע חוקרא דאהרן ית חוהריהו : (יג) ואיתקף יצרא דלבא דפרעה ולא קביל מנדון חוקרא דמליל ו : (יד) ואמר וי למשה איתקף יצרא דלבא דפרעה כסרב לקפטור ית עמא : (טו) איול לות פרעה בצפרא הא נפיק למפטור קוסמין עליו מיא חי באמגושא ותתשמד לקדמותיה על גוף נהרא וברם ונהרא דאהרן דאיתקפיה לחיו תיסב בידך : (טז) וימיר ליה וי אלקא חוהריא שרדני לותך לבימר פטור ית עמי ויפלחון קדמי במדברא ונא לא קבילתך עד ברון : (יז) דנא אמר וי קרא סימא מנדע ארום אנא וי הא אנא מתי בתוקרא דבידי על מוי די בנהרא ויתחכבון לארמא : (יח) ועני דבנהרא ומרתו וימרי נהרא וישתלחון סצרא למשמי מוי מן נהרא : (יט) ואמר וי למשה אימר לאהרן סב חוהרה וארים ידך על מוי דמצרא על נהריהו על פצריהו על שיקיהו ועל כל בית פגישות סימיהו ויהו דקא קבל ארעא דמצרים ובקאני אעא ובקאני ארמא : (כ) ועבדו חקבון משה ואהרן די כמא דפקדו וי וארים בתוקרא וקאה ית מוי דבנהרא למיחמי פרעה ולמחמי עבדו ואיתפסיו כל מוי דבנהרא לארמא : (כא) ועני די בנהרא סורו וימרי נהרא ולא יכילו סצרא למשמי מוי מן נהרא ויהו מרת דמא ככל ארעא דמצרים : (כב) ועבדו חקבון אצטנגניו מצרים בלחשיון וקפיו מן מיא דגשון לארמא ואיתקף יצרא דלבא דפרעה ולא קבל מנדון חי כמא דמליל ו : (כג) ועבדו פרעה צורכיה ואעל לביתה ולא שוי לביה לחוד למחמא דא : (כד) ונפרו סצרא חרונת נהרא מוי למשמי ולא אשקבו צלמן ארום לא יכילו למשמי מן מוי דבנהרא : (כה) ושלמו שבעא יומין מן בטר דקאה וי ית נהרא ומבמר מן אבי מימא דוי ית נהרא : (כו) ואמר וי למשה על לות פרעה וימיר ליה דנא אמר וי פטור ית עמי ויפלחון קדמי : (כז) ואין מסרב אנת למפטור הא אנא מתי ית כל חוהרה בשורדענאי : (כח) ורבי נהרא שורדענאי ויסקון ויעלון בביתה ובקטון בי דמקד ועליו דרנשה ובבית עבדך ובקשה ובתערה ובאצותקה : (כט) ובקשה ובגפני עמך ובכל עבדך ישלטון שורדענאי : (ל) ואמר וי למשה אימר לאהרן ארים ית דך בתוקרא על נהרא על פצרייא ועל שיקיא ואסיק ית שורדענאי על ארעא דמצרים : (כא) וארים אהרן ית ויהי על מיא דמצרים וסליקת מרת שורדענאי ותפת ית ארעא דמצרים כרם משה לא אלמן ית מיא לא בארמא ולא בשורדענאי מן בגלל דעת ליה ברון שיוברא בזמן דשלקת ויהי אמה בנהרא : (כב) ועבדו חקבון אצטנגניו בכתשיותו ואסיקו ית שורדענאי על ארעא דמצרים : (כג) וקרא פרעה למשה ולאהרן ואמר צלון קדם וי מעדי שורדענאי מני

(ל) ואמר וי למשה לטא אנת סתפיי חמי דכבר שוית ונהו דחילא לפרעה כאליו ארמא דיליה ואהרן אחוה ויהא נביא דילך : (ב) אנת תמליל לאהרן ית כל דאיתקרינה ואהרן אחוה ומליל דפרעה וקטור ית בני ישראל בארעיה : (ג) ואנא אקשי ית יצרא דלבא דפרעה ואמני ית ית איתותי וית תבתי בארעא דמצרים : (ד) ולא יקבל מנדון פרעה ואיגרי ברון ויין דקטול ואמן מרת גבורת די במצרים ואפיקות עמי בני ישראל פריקון בארעא דמצרים בדיטו ברבין : (ה) ונגרעון סצרא ארום אנא הוא וי כד ארים ית סתת גבורתי על מצרים ואנפיק ית בני ישראל פריקון סינעיהו : (ו) ועבדו משה ואהרן תיקא דפקדו וי יתהו חקבון עבדו : (ז) ומשה בר סמנן שנין ואהרן בר סמנן ותלת שנין דמלכותהו עם פרעה : (ח) ואמר וי למשה ולאהרן למימר : (ט) ארום ומליל עמכון פרעה למימר רבו לכוון תיקהא וימיר לאהרן סב ית חוהרה ושלקו ויהי

קדם פרעה ויבא לחיו חורמאן ארום עתידין כל דיבוי ארעא למשמע כל צותהון דמצרים בתברתי יתהו תיקא דשקען כל בריהא ית כל צותת חיויא כד איתערטיל מן שריוא : (י) ואעל משה ואהרן לות פרעה ועבדו חקבון תיקא דפקדו וי ושלח אהרן ית חוהריה קדם מיחמי פרעה וקדם מיחמי עבדו ונהו לחורמא : (יא) וקרא לחוד פרעה לתבימאי ולחלשיא ועבדו לחוד הינון ינים וימקרים חרשין דבמצרים בלחשי קוסמיהו חקבון : (יב) ושלקון איגש חוהריה ונהו לחרמנן ומן יד איתפסיו לטחי קמין שריוא ובלע חוקרא דאהרן ית חוהריהו : (יג) ואיתקף יצרא דלבא דפרעה ולא קביל מנדון חוקרא דמליל ו : (יד) ואמר וי למשה איתקף יצרא דלבא דפרעה כסרב לקפטור ית עמא : (טו) איול לות פרעה בצפרא הא נפיק למפטור קוסמין עליו מיא חי באמגושא ותתשמד לקדמותיה על גוף נהרא וברם ונהרא דאהרן דאיתקפיה לחיו תיסב בידך : (טז) וימיר ליה וי אלקא חוהריא שרדני לותך לבימר פטור ית עמי ויפלחון קדמי במדברא ונא לא קבילתך עד ברון : (יז) דנא אמר וי קרא סימא מנדע ארום אנא וי הא אנא מתי בתוקרא דבידי על מוי די בנהרא ויתחכבון לארמא : (יח) ועני דבנהרא ומרתו וימרי נהרא וישתלחון סצרא למשמי מוי מן נהרא : (יט) ואמר וי למשה אימר לאהרן סב חוהרה וארים ידך על מוי דמצרא על נהריהו על פצריהו על שיקיהו ועל כל בית פגישות סימיהו ויהו דקא קבל ארעא דמצרים ובקאני אעא ובקאני ארמא : (כ) ועבדו חקבון משה ואהרן די כמא דפקדו וי וארים בתוקרא וקאה ית מוי דבנהרא למיחמי פרעה ולמחמי עבדו ואיתפסיו כל מוי דבנהרא לארמא : (כא) ועני די בנהרא סורו וימרי נהרא ולא יכילו סצרא למשמי מוי מן נהרא ויהו מרת דמא ככל ארעא דמצרים : (כב) ועבדו חקבון אצטנגניו מצרים בלחשיון וקפיו מן מיא דגשון לארמא ואיתקף יצרא דלבא דפרעה ולא קבל מנדון חי כמא דמליל ו : (כג) ועבדו פרעה צורכיה ואעל לביתה ולא שוי לביה לחוד למחמא דא : (כד) ונפרו סצרא חרונת נהרא מוי למשמי ולא אשקבו צלמן ארום לא יכילו למשמי מן מוי דבנהרא : (כה) ושלמו שבעא יומין מן בטר דקאה וי ית נהרא ומבמר מן אבי מימא דוי ית נהרא : (כו) ואמר וי למשה על לות פרעה וימיר ליה דנא אמר וי פטור ית עמי ויפלחון קדמי : (כז) ואין מסרב אנת למפטור הא אנא מתי ית כל חוהרה בשורדענאי : (כח) ורבי נהרא שורדענאי ויסקון ויעלון בביתה ובקטון בי דמקד ועליו דרנשה ובבית עבדך ובקשה ובתערה ובאצותקה : (כט) ובקשה ובגפני עמך ובכל עבדך ישלטון שורדענאי : (ל) ואמר וי למשה אימר לאהרן ארים ית דך בתוקרא על נהרא על פצרייא ועל שיקיא ואסיק ית שורדענאי על ארעא דמצרים : (כא) וארים אהרן ית ויהי על מיא דמצרים וסליקת מרת שורדענאי ותפת ית ארעא דמצרים כרם משה לא אלמן ית מיא לא בארמא ולא בשורדענאי מן בגלל דעת ליה ברון שיוברא בזמן דשלקת ויהי אמה בנהרא : (כב) ועבדו חקבון אצטנגניו בכתשיותו ואסיקו ית שורדענאי על ארעא דמצרים : (כג) וקרא פרעה למשה ולאהרן ואמר צלון קדם וי מעדי שורדענאי מני

יונתן

כרוה וממחר לכעס ווח קורר חת וקל : (טו) דאחאל נפשיה לונתא וסכי איתח כמ' מכוח פ' א'ס' פ' שמות י' ל' כ' שאל על סחיל עמנו לעבדס מן כנענית שטס ומשכ כנען : (טז) עד דתחא ית משה וכו' ככאן חוהס גדולה שום מן כנענע סכרי לוי מת ל'ד טעם לגלות מלריס כי מן מ'ג סיה נירודקו למלריס סכרי יוסף ל'ט טעם סיה . סנן ל' עמד לפני פרעס ח' טי סכונע וי' טי סכונע ולוי נולד קודס יוסף ל' טעם סכרי נתקן ו' טעם נולדו כל סכונעס כטעס ומבחר כח'ס וסולא מסס ג' טעם חס טעלד לוי סכוא ג' ללחונן מלל סכיס לוי מן מ'ג סכרי סיה גדול מיוסף ל' טעס וחס מן קל' סכוא ל'ד לגלות מלריס לפי סמנן דר'ו ומסס נולד למון קל' טעם לגלות מלריס לפי סמנן דר'ו סנן פ' טעם סיה כעמדו לפני פרעס ככרו עמו וזותה טעם יעל מלריס מלל סנן מיתת לוי ולודת מלס ל'ו טעם וסכר ל'ט לפני אינרל לפני קסת סכוא סמס סמנמו כססוק וכנו דקסת ווח לכאורס ג'כ מן סמנע סכרי אסון נולד לקל' טעם לגלות מלריס וקסת מת לקל' וסין מלודת אסון עד מיתת קסת אלל' טעם ודך אסכר סיסס בלחון ומן נולד סמס ככרו על אסון ווח אסכר לייכב כקל' כוחק דקסת מורדי

מלריס סיה ויכול לסיות סכודות סכלונס סיו מלודיס לבסוס מועסוס וכדאיתח כמ' כ'כ סקס י' סנחלון : (כח) סוס אסון מלית לודניס פ' סיסס טוסס לוניו . ולטנו לסודת סיסס סכור למסס לכד וכדאיתח כמלילת ס' כ' וסכס סכרי סמל' דכרו אלל כיון סיסס מלס סכרי סיה אסון מוכין לוניו לשמע כלסוס וכו' : (כט) סכספי סירוס מתיירל ולטנו סל' סק'ס למס אסס מתיירל סמנו כי אדרכס ככר שוירי סכוא ויכירל סמך כי סתפוק אלסיס : (ד) וסגרו . ל'סן סמנרס . גריון חוסיס על מוח : (ט) ארוס עתידין וכו' עד סוף סכסוק ועטיו דקל' סמס מ' ס' סחלס סוס סוכסך לנחל אלל כדי לרנח סימנשו קול אעקרו כמו סמנשו קול סחלס סקל' סמל'סיס חל' ודיו ורגליו סלך קולו סמסוף סעלסס ועד סופו כדאיתח ככלסוס ועיין ג'כ כיומס מ' : (י) יוסס וימנריס נודע כסכר סווסר ססס סלמודי נלסס ועיין ג'כ כדודר כ'כ : (י) ס' כלסונסכ סירוס סמסך : ס' ס' איתח כמ' ס' ואלו סמנלון סרעס סיסס כיוו סמס אסמל' סיס : (ג) כרס מלס לא אלן וכו' וכן ככר לקת גבי מכוח כיוס ע'ס ועיין כרסי סכסך סססס למס לא לוקס פ' ס' מלס סלך סרניס סוס וסס למס וסמנו סחלס וסכין גס סמרי'ל

כמי וכן עמא ואפסור ית עמא וידברתון ניקסת תנא קדם : (ה) ואמר משה
 לפרעה שבת נפשך בניני לאימת דאנת בעי איצילי עלק ועל עבדך ועל
 עמך לשעבא עורדעניא מנה ומפחה לחוד מה דבעתא ושתירון :
 (ו) ואמר למטר ואמר כפתגמך מן בגלל דהינדע ארום לית פני אלהא :
 (ז) וערוך עורדעניא מנה ומפחה וכן עבדך וכן עמך לחוד מה דבעתא
 ושתירון : (ח) ונפק משה ואהרן מלכות פרעה וצלי משה קדם : על עסק
 עורדעניא דשוי לפרעה : (ט) ועבר : (י) כפתגמא דמשה ומיתו עורדעניא
 מן פתאי ומן דתתא ומן חקלא : (יא) ונגשו יהודן פרונו פרונו וסריתא ארעא :
 (יב) ותמא פרעה ארום היה רעוהתא לעתתיה ויכר ית לביה ולא קבל מנהון
 חקמא דפלי : (יג) ואמר : למשה אמר לאהרן ארום ית חקמך ויכתי
 ית עפרא דארעא ויהי לקמי בגל ארעא דמצרים ברם על ידך לית אפשר
 למלמי ארעא דבה עת לה שזכותא פד קטלתא ית מצרואי ומקבלמיה :
 (יד) ועברו חכבין וארים אהרן ית יהיה בתפסיה וקמא ית עפרא דארעא
 תחת מחת קלמי בבשרא דאינשא ודבעיא כל עפרא דארעא איהתפיה
 לקמי קלמי בגל ארעא דמצרים : (טו) ועברו חכבין איסטנגניא חרשייתא
 דלחשון לאפקא ית קלטון ולא יכילו יהודי מחת קלמי שלטא באינשא
 ודבעיא : (טז) ואמר איסטנגני פרעה לא כן בת גבורת משה ואהרן היא
 אלתה מרמא משתלקתא מן קדם : היא ואיתקם יצרא דלבא דפרעה ולא קבל
 מנהון חקמא דפלי : (יז) ואמר : למשה אקדים בצפרא ותיקעמד
 קדם פרעה הא נפיק למטר קוסמן עילוי מיא הו באקמנישא ומימר
 ליה פדנא אמר : י פסור ית עמי ויפלוון קדמי : (יח) ארום אין
 ליתק פסור ית עמי האנא מגרי בה ובעבדך ובעמך ובביתך ית ערוב
 חיות ברא ויתקלון פתי מצרואי ערובב חיות ברא ואופות ארעא דהינעון עליה :
 (יט) ואעבר פלאן בוקא תהיא עם ארעא גישן דעמי שרי עליה בריל דלא
 קמתי תמן ערובב חיות ברא מן בגלל דהינדע ארום אנה : שליט בגו
 ארעא : (כ) ואשוי פרוקן לעמי ועל עמך איתתמא לעידן מטר יהו אתא
 דהין : (כא) ועבר : מן ואיתי ערובב חיות ברא תמך לבית פרעה ולבית
 עברו ובגל ארעא דמצרים איתתבילו יתבי ארעא מן קדם ערובב חיות
 ברא : (כב) וקרא פרעה למשה ולאהרן ואמר איזיו פלוו נקסת תנא
 קדם : ואלהבן בארעא דרא : (כג) ואמר משה לא תמן למעבר מן ארום
 אכרתי דהינן קעוותרון דמצרואי מנהון גיבב ונקרבא קדם : ואלהו קא אין
 מקרבין אנה ית קעוותרון דמצרואי קדמיון הוא מן דינא הוא לאפקא והו
 באבנין : (כד) מנהל תלקא ויפין גשיל בפקדנא וגרבה נקסת תנא קדם
 אלהא חקמא דמטר לא : (כה) ואמר פרעה אנה אפסור ותכון ותדברון
 קדם : ואלהבן בפקדנא לחוד ארתקא לא תרתקון לשניא צלו עלי :
 (כו) ואמר משה הא אנה נפיק מלכות ואצילי קדם : ויעדי ערובב חיות
 ברא מן פרעה וכן עמיה למטר לחוד לא יוסף פרעה למשקרא בריל דלא
 למפסור ית עמא למדברא ניקסת תנא קדם : (כז) ונפק משה מלכות
 פרעה וצלי קדם : (כח) ועבר : כפתגם בעותא דמשה ואעדי ערובב
 חיות ברא מפרעה ומעברו ומעמיה לא אשתאר הר : (כט) ויכר פרעה
 ית יצרא דליביה אוף בוקמא דרא ולא פטר ית עמא :

מ (א) ואמר : למשה עול לות פרעה ותפליל עמיה פדנא אמר :
 אלהא דיהודיא פסור ית עמי ויפלוון קדמי : (ב) ארום אין מקרב את
 למפסור ועד ברון אנת מתקוף ברון : (ג) הא מחת ירא דהי הויא בען

יונתן

מחזיל כתב טעם על זה טעם מהר"ם והוא שאין דרך שיפסו גם א' (כ"ט) ע"ה אדם
 א' והוא מאלוה וכו' ופ' ע' בלבו הספר : (טו) איסטנגני וכן טעם איסטנגניוס
 והכל אחד זה חוץ כוכבים : (טז) הא נפיק למטר קוסמן וכו' כל זה בתחומא אחו כו
 משא ואל סנה לי טעם לתי אל טעם וכו' ית ארום טעם לתי ולפיק אל סנה
 טעם כבד וכן דיוק טעם טעם וק' : (י) ירושלמי כהון פ' מ' כו' : (יא) פלאן
 לא פ' וספיתו כש' אלא משון פלא וכן כי וכו' באתה כס פלאי לכות סנה אינו סוף
 על כל טעם : (ג) הא מחת ירא דהי כסן כד לא סות למחוי פ' דוקא טעם סיה סיה חמת
 ס' אחר לא סיה כחוס לכות ומקון כוס דלא חיות מדכתיב סיה טעם סיה כבר כחוס
 נכר אמר כד לא סיה למחוי וק' : (ט) שלפוקן כסו שלפוקן סוכר כדו' שלפוקן
 נלוין' נלוון אכתי : (יד) דמן קדמי משתלי וכו' דיוק מדכתיב כעבור טעם כי אין

פד לא תות לקמי כבעור דבתקלא בסמכותא בחכמי בגמלי בתורי
 ובענא סותא תמון לתרא : (ד) ועבר : פלאן מן גמלי דישאל וכן
 גמלי דמצרואי ולא וסות מכל לבני ישראל טעם : (ה) וקבע : וי זמא
 למטר סדר ועבר : ית פתגמא דהין בארעא : (ו) ועבר : ית פתגמא
 דהין ליום דהין וסות מכל בעירא דמצרואי ומבעירא דבני ישראל לא סות
 הר : (ז) ושרר פרעה פולין למחוי והא לא סות מבעירא דבני ישראל
 עד הר ואתימר יצרא דלבא דפרעה ולא פטר ית עמא : (ח) ואמר : למשה
 ולאהרן סיכו לכוני קלי חופיכוון טעם דקין מן אתנא וידרמניה משה
 לצית שמיא למיחמי פרעה : (ט) ויהי לאפקא על כל ארעא דמצרים
 ויהי על אינשא ועל בעירא לשחון מני שלפוקן בגל ארעא דמצרים :
 (י) וסיכו ית קוטמא דאתנא וקמו לקדם פרעה ודק מיה משה לצית
 שמיא ויהי שחון שלפוקן מני באינשא ובבעירא : (יא) ולא יכילו
 איסטנגניא למיקם קדם משה מן קדם שמיא ארום הוה מחת שמיא
 באיסטנגניא ובגל מצרואי : (יב) ותקוף : ית יצרא דלבא דפרעה ולא
 קבל מנהון חקמא דפלי : (יג) ואמר : למשה אקדים בצפרא
 ותיקעמד קדם פרעה ותימר ליה פדנא אמר : אלהא דיהודיא פסור ית
 עמי ויפלוון קדמי : (יד) ארום בוקמא דרא אנה שלח מחתה לך מן שמיא
 ותתיב ית כל מתיי דמחיקה ללקה ובעבדך ובעמך דמן קדמי הון משתלקון
 ולא מן דרשייתא דבני נשא בגין דהינדע ארום לית דכמי לי בגל ארעא :
 (טו) ארום ברון שריות ית מחת גבורתי מן דינא הוא דמתיי ויהי וית
 עמך בכותא ואשתמית מן ארעא : (טז) ובכס בקולטא לא מן בגלל די
 גשויבא לך קויקתה אלא מן בגלל למחוקה ית חילי וכן בגלל דתתי שמי
 קדמיא בגל ארעא : (יז) עד ברון אנת מתקרבב בעמי בריל דלא
 למפסורינו : (יח) האנא מחת בעידן דהין למטר מן אוצרי שמיא ברא
 תמון לתרא דרא דהי דכותא כמצרים מן יוסא דאישתכללו אנשא ועד
 ברון : (יט) וברון שדר כנש' ית ציתק וית כל דהו בתקלא בגל אינשא
 ובעירא דאישתמח בתקלא ולא יהבטש לבורא ויחיות עליוון ברא ויחיותו :
 (כ) איוב דתה דחיל מפתגמא הו מעברו דפרעה כנש' ית עברו וית גמתי
 לכו ביתא : (כא) ובלעם דרא שוי לביה לפתגמא הו ושכב ית עברו וית
 גמתי בתקלא : (כב) ואמר : למשה ארום ית ידך על צית שמיא ויהי
 ברא בגל ארעא דמצרים על אינשא ועל בעירא ועל כל עמבא דתקלא
 בארעא דמצרים : (כג) וארים משה ית חסרניה על צית שמיא ווי תב
 קלון וברדון ומצלקבא אישתא על ארעא ואחית : ברא על ארעא דמצרים :
 (כד) ויהי ברא ואישתא מתקפצא בגו ברא תמון לתרא דלא היה
 דקוומיה בגל ארעא דמצרים מן עידן דתת' לאומא ומכתי : (כה) ויקח
 ברא בגל ארעא דמצרים ית כל דבתקלא מאינשא ועד בעירא וית כל
 עמבא דתקלא מרמא ברא וית כל אנה דתקלא תביר ושריש : (כו) לחוד
 בארעא דגישן דתמן בני ישראל לא היה ברא : (כז) ושרר פרעה פולין
 לקמי למשה ולאהרן ואמר לחון חבית בוקמא דרא ידעית דהו הוא אלהא
 וקאה וברם אנה ועמי חייבין בגל מחתא ומחתא : (כח) צלוי קדם : ויהי
 מני קדמי מוקמי קלון דליוס מן קדם : ויברון ואפסור יתכון ולא תוספון
 לאתעקבא : (כט) ואמר ליה משה כנפין סמיה לקרתא אפרושי ית ידי
 בצלוי קדם : קלייא ויהפנעון וברדא לא יהי תב מן בגלל דהינדע ארום
 הו היא ארעא : (ל) ואנת ועבדך חכמיות ארום עד לא תפטרון עמא תהון
 דחליק

כחויי הלון כי לא מן כסמים כמו שאלוה טעם טעם כסופס אלא מה' הכל : (טו) מן
 דינא הוא דמחוי ית דיוק מדכתיב כמות כבורות משתני כמן כדפי' רש' ודיון סיה
 לסקותו כי גם פדעס כבור סיה ושתתי כדכתיב כסוק שאלוה וכו' רש' כל כח
 שעליו נאמר כעבור כחוקר וכו' : (כ) איוב דסיה דחיל . דכרוי כוים על אוחו מחיל
 ג' סיו באתה טעם ומדכתיב מעבדי פדעס ותי סיה זה שיש' וכל ס' וזה יום מומים
 אלא סיה איוב שאלה כו יוא אלסיס : (כא) ונלעס דלא סיו לביס וכו' דיוק ג' ג'
 כדלעיל ועוד ראיס רסו לדכרוי כחוחו עורד מחולל' כעמי לנלתי ר'ח נלעס וכדכתיב
 טעל סחורים טעל ידו איך משלח וק' : (כב) מניכ ושריש ר'ל נשכר ועמך מן
 סחורים : (כג) כל מחתא וחתה ר'ל עככל מכה ומכס ודעתי כו ס' סחויק : (כד) קלון דלווט דק'ל
 מתי

בית

שמע קל
 ית כל
 פרעה
 פרעה
 לחכמיה
 בגמלי
 מן די
 וכן :
 על ית
 עמא :
 מיה הו
 ויהתקוף
 למטר
 (ט) פדנא
 כדמי על
 יתנא
 לאהרן
 יתון עד
 דמצרים
 כמי
 ולמחמי
 א מיתו
 אה בגל
 והפכו
 יתון הו
 ית לביה
 שמי ויהי
 ושלמי
 דהי ית
 אמר :
 אנה מתי
 געלון
 דבתקלא
 עשניא :
 גמתי
 ארום :
 א תסת
 עורדעניא
 ברא :
 ארעא
 עורדעניא
 חת כתיב
 וטונו
 כדו אלא
 ודכס ככר
 חוים על
 חת סוס
 סמלתיס
 ויחיי מ' :
 (טו) ס'
 ס' אנתא
 וכן כש'י
 וסנין גם

דחלו מן קדם יי אלוים : (לא) וכתבא וכוונתא לקון ארום סרתא תנות
 קסידא וכוונתא עבר פוקליו : (לב) ודוסיא וכוונתא לא לקון ארום לקישן
 וזינו : (לג) וגם משה ואהרן מלכות פרעה סמיה לקרוא ופרס ידיו בצלו
 קדם יי ואתמנשו קרין דלונס וברדא ומסרא דתיה נחית לא קסא על ארעא :
 (לד) ותבא פרעה ארום אתמנע מסרא וברדא וקלייא דלונס פסקו ואוספו
 לקחטי וקריה ליערא דלבויה ורא ועברו : (לה) ואיתקף יערא
 דלבא דפרעה ולא פטר ית בני ישראל היקבא דמליל יי בקרא דמשה :

D D D

פרשת בא

י (א) ויאמר ואמר יי למשה על לות פרעה ארום אנא יקורית יערא דלבויה
 ויערא דלברון דעברו מן בגלל לשואה אתונתי אלון בניעון :
 (ב) ומן בגלל דתתני במשמי קרה ובר קרה ית ניסין העברית במצרים
 וית אתונתי דשיתי ברון ותדרעון ארום אנא הוא יי : (ג) ואשל משה ואהרן
 לות פרעה ואמרו ליה קרנא אמר יי אלהא דישראל עד אימת מסרב את
 מן לתמנענא מן קרפי פסור ית עמי ושלחון קרפי : (ד) ארום אין יש
 מסרב את למספור ית עמי האנא מייתי קמר נובא בתרומה : (ה) ויהי
 ית חוונא דארעא ולא תהו למיחמי ית ארעא וישצי ית שאר שובותא
 דאישתארת לכו מן בקרא וישצי ית כל אילנא היצמח לכו מן חקלא :
 (ו) ויתקלון קרפי וקפי כל עבדה וקמי כל מצרא דלא חסון אבהתה ואבתת
 אבהתה מן יום מצווחן על ארעא עד יומא דתין ואתפני וגם מלכות פרעה :
 (ז) ואמרו עברי פרעה עד אימת יהי דין נברא לנא לתקלא פסור ית נברא
 ושלחו קדם יי אלהתון בעד ברון לא חגימתא ארום על ידו עתידא למברא
 ארעא דמצרים : (ח) ופקדו לאתותבא ית משה וית אהרן לות פרעה ואמר
 לדום איילו פלח קדם יי אלהבן מן ומן היען דאלון : (ט) ואמר משה
 בשליטא ובסבא גיול בבנא ובברתנא בעננא ובתרנא גיול ארום תנא
 קדם יי לנא : (י) ואמר להון יהי ברין מיברא דיי בשערבן קמא דאפסור
 ותבון וית מסלכון חסון ארום לתקלא בישא היא לכו לקבל אפיכון
 באורחבון דהתלכון עד ומן די תמסון לבית אתר משריוכון : (יא) לא קמא
 דאתון סברו אלתון איילו ברין נברא ופלח קדם יי ארום ויתיה אתון בען
 ותכידו ותתון מלכות אפי פרעה : (יב) ואמר יי למשה ארום וית ידה על ארעא
 דמצרים גדיל נובא ויסיק על ארעא דמצרים וישצי ית כל עיקבא דארעא
 ית קל מה די שיר ברדא : (יג) וארום משה ית חוקריה על ארעא דמצרים
 ויי דבר רוח קדווא בארעא קל יוסא תווא וכל ליליא צפרא תוה ורוח
 קדווא נטל ית נובא : (יד) וקליק נובא על קל ארעא דמצרים ושרא קבל
 תרום מצרים מקוף לנדא קרמי לא תוה ברין קשין נובא דקנותיה וברדו
 לא עתיד יהי מן : (טו) ותבא ית חוונא דקל ארעא עד די חשוכת ארעא
 וישצי ית על עיקבא דארעא וית כל פינר אילנא די שיר ברדא ולא
 אשתמיר קל ורוק באילנא ובעיקבא דחקלא קבל ארעא דמצרים : (טז) ואורי
 פרעה ושדר פולין למקרי למשה ולאהרן ואמר תבית קדם יי אלהיכון ולכון :

(יז) וקרן שבוק קרון חוכי לחוד וקנא תרא וצלו קדם יי ויעדי מני לחוד
 ית מותא דרין : (יח) ונפק מלכות פרעה וצלי קדם יי : (יט) ונפק יי ית
 רוחא דמערבא מקוף לנדא ונטל ית נובא ושלחיה ליפא דסוף לא אשתמיר
 נובא חד בקר תרום מצרים ואכילו מה דשלחון בקנינא לצרוה סילחון
 נשא היען רוח מערבא ואזלו : (כ) ותקפו יי ית יערא דלבא דפרעה ולא
 פטר ית בני ישראל : (כא) ואמר יי למשה ארום וית ידה על צית שמא
 וית חשוקא על ארעא דמצרים בקרצתא ויעדי בקרמינא חשוה ליליא :
 (כב) וארום משה ית דיה על צית שמא ותנה חשוה דקביל קבל ארעא
 דמצרים תלתא יומין : (כג) לא חסון גבר ית אחוי ולא חסון אנש סאתריה
 תלתא יומין ולכל בני ישראל תוה נדורא למספור רשיעי די בינידון דסימן
 ותפאיא למעסיק במצותא דמיתבנידון : (כד) ובסוף תלתא יומין קרא פרעה
 למשה ואמר ידו פלחו קדם יי לחוד ענבון ותוכיכו וקום גבי אוף מסלכון
 גיול עמכון : (כה) ואמר משה אוף אתה תמנן בידנא נכסת קרשין וגלון
 וגעביר קדם יי אלהא : (כו) ואוף גתנא גיול עמנא לא תשתמיך מהון
 פרסתא דרא ארום מהון נסב למפלח קדם יי אלתון ואנתא אין נשביקען
 לית און ידעון קמא נפלח קדם יי עד סיתנא לחסון : (כז) ותקפו יי ית
 יערא דלבא דפרעה ולא צבא למספורינן : (כח) ואמר ליה פרעה איול
 בעליו איודר לה לא תוסף למחמי סבר אפי למללא קרמי תרא מן
 מלייא קשיתא באלתון ארום בוסא דאת חמי סבר אפי ותקוף ורוגו קה
 ואמסור ותה בר גבי נשא אלון דתו תבעי נפשה למיסב ותה :
 (כט) ואמר משה יואר מלילתא אנא עד דתוונא ותיב בדמן איתאמר לי
 בסיבר מן קדם יי דגברויא דבעי למקללי תרוי בניכוסחון וזינו חשיכון
 במיתא ולא מן סוף דתוה עולה דחסון ורניא מצלי ויסתמא וית מתבליא
 קנה וברון לא אוספו תוב למחמי סבר אף :

יא (א) ואמר יי למשה תוב מקבש חד אנא מייתי עליי פרעה ועליו
 מצרא קמי עליהון מקלתון ומבטרי ברין ופסור ותבון קמא דמספריה
 נברא יהי ליה מסריד וסרוד ותבון קמא : (ב) מליל ברין דממשעוהון
 דקמא וישילון גבר מן רחמיא מצרא ואיתתא מן רחמיא מצרייתא סאנן
 דקמא וסאנן דרוב : (ג) ויתב יי ית עשא דרחמיין קדם מצרא אוף
 נברא ואמר רב לנדא בארעא דמצרים קדם עברי פרעה וקדם עשא :
 (ד) ואמר משה לפרעה קרנא אמר יי ליליא חרונ פשענא דא אנא מצרי
 בגו מצרא : (ה) ויסת קל בוכרא בארעא דמצרים סביד בוכרא דפרעה
 דעתיד דיתוב על כורסיא מלכותיה עד בוכרא בארעא ביצרתא דבמצרים
 דמתוליד לה בד היא סתנא אחורי ריחא וכל בוכרא דבעינא : (ו) ותתי
 צוונתא רבתא קבל ארעא דמצרים דרובותיה ליליא לא תת ביה סתתא
 קרא ורובותיה ליליא לא תוספו למתני סתתא קרא : (ז) ולכל בני ישראל
 לא ותבון פלכא בלישניה למבטח למאנישא ועד דעירא מן בגלל דתדרען
 היפריש יי בון מצרא וביני ישראל : (ח) ויתתן קל עבדה אלון לוותי
 ויבען קמו בני למסר פוק אנת וכל עשא דעמך ומבטרי ברין אפוק וגם
 מלכות פרעה בתקופ רגו : (ט) ואמר יי למשה לא יקבר ענבון פרעה מן
 בגלל

יונתן

מזי קולת אלסיס קולת קולות סין מהד מות סרין : (לא) סות סירא זל סירא
 וסח לטון כסול ואכיו. פוקליו מלחון גמי כוססת דוס סי כל סיר מלח בני פוקליו
 דסחא סירוס כסון קי ובי : (לב) לקטן סינון לטון ליחור וסיכוב וכל כרמי יודא
 דסלגי וכל לקווח סיו כמדתס תמוחא : (לג) ומסרא דסוס נחית לא מוח סל כעש
 אלל כסאר תלוי כסיר כל וס כתמוחא ויהללו קולות וסכרד וסין סרוי אחרו רכוסיה
 תולה כסיר עד סיכא גוג מוג סחאור וגם סוק וסני אלגוס ובי :

פרשת בא

(1) עד אמת יסי דין נברא לנא לתקלא ובי הסד ברין לא חסותא ובי רוח על חס
 כדיוק כול סקרוס : וס סיונו מוס סחאור כי וס חס סאוס . סתירא לעונדא
 דקס לים מלי אכוס סא עדין קיווח סיא אלל דקלי על סעטר : (2) מסרויכון כוס
 תויווס וכל עד כוסס ללי כמי סוס גלתי חרסת מלח סמי רסי יויוון סו :
 (3) לא סוס כדון קשין נובא דטווחס . דקס לים מלי לא סוס מן ארס כווס ובי
 וסו סוס כיוס יואל . אלל סחאורס על חס סוס קס מכל יואל : (4) וסלקיס סי
 וקרוס וכר סירטו : (5) קרילוס סי כסלה פסור ססר וסו דסחנס ויעדי קדמח
 חסן לילל כומר יסר קודס חסן לילל דסיו קודס עלת ססר סל יעס פרס

לומר סחא חסן סל לילל וכסלה ססר ח נס יד וסי חסן סל חוסל וגם חונקוס
 סלך כדור וס : (6) חסן דקיל סי חסן סל חוסל ססוס כסול וסוסל : (7) חסל
 למסוק כמחוס ובי עיין כרסי ונחא דיוקי סס כל יוסר לסחעונו כוסס וז
 כוסל לא סמנו אלל יסחל . אלל דכוס מלוח סלון כוסר כוס לילית וססילין וקס סל
 סחוס גס חוסס ונחא נקל חור כמי כי נר חוסס וסוסס חור : (8) וסחא חסן
 ססוקין לים חסן וססין ובי סוק כסל דסחי וסחנו לא כדע סס נעטר סל חסר כי
 סמנו נקל לעבור אלל חס לא נקל לא כדע כוס לעבור : (9) וססור יק כיר בני סס
 ובי דלל סוסל מוכנס סוסס ססח סוסס מעוסל כרלוח סי אלל סוססוסו לססיה :
 (10) גבר מן רתני מלחי ובי דלל סוסל מדכסי חוס מלח רסו . סחלל חר מוסלל
 חסור . אלל מלחיס וסחי רסו חוסס : (11) כוסרס יס מלחיס . ווסר ססן לסס
 כוסרס וכל ססוסס וסססל . כר זל כר : (12) דטווחס לילל לא סוס סוס סחח
 כדל דרוק לילל (סוס) לא סו עקל חלל כיוס (כוס) וסלסוסס סוקר סוס גזוס
 סו גמי מלחיס : (13) ויכסן מוס סי יכוסו כקס : (14) וסוס ססון למחי ססן
 וסוס ובי כל וס כדיוקין כוסלסל חלל חוסס סססין חלסן לחוסס וססין חס
 לרגוס

בגלל לאסגאח תמדי בארעא דמצרים : (י) ומשה ואהרן עברו ית בל תמדיא האלן קדם פרעה ותקפו : ית יצא דליבא דפרעה ולא פטר ית ישראל בארעיה :

יב (א) ואמר יו למשה ואהרן בארעא דמצרים למיטר : (ב) ויהי הדין לכו למקבעיה ריש ירמיה וכוונה תשרון למימי תניא וכוונה ותקופתא קרסאי דא לכו למעין נרתי שקא : (ג) פלילי עם קל כגשקא דבני ישראל למיטר בעשקא לרחקא דדין וכוונה קבוע ברחא וכוונה ולא לרחיה ויסקבו דהו איםר לבית גניסקא ואין סניאן מסניאן ויסקבו איםרא לבימא : (ד) ואין ועירון איגשי ביתא מסנין עשרא קמיט למיכול איםרא ויסקב דהו וישיבניה הקריב לבימיה כסבום נפשקא נבר לפום מיסת מוקליה תיסקון ית איםרא : (ה) איםר שלום דבר בר שקא ית לכו מן איםרא ומן בני עזיא תסקבו : (ו) ויהי לכו קמיר ונטייר עד ארביסר ויסקא לרחקא דדין דתתעוין דליכון מסתפין מסערא דתקון תמיה ויסקבו וימיה דתולקתא קל קול בגישקא דישקאל בוגי ששקתא : (ז) ויסקבו מן דקא ויתנן על תרין סיפייא ועילוי מסקופא עליאה מלבר על פתייא דייקלון וימיה ודדקבון דרין : (ח) ויכלון ית בקרא בקליא דרין דתמיטר בניסן עד פלוקתא דיליא מוי טר ופסיר על תבא ועולשין ויכלוגיה : (ט) לא תיכלון מציה בר חי ולא כד בשקא בחקרא ומשקא ושקויני ולא מבשל במיא אלתן מוי טר עם רישיה עם רגלי ועם ציה : (י) ולא תשיירו מניה עד צפרא דראישטייר מציה עד צפרא תצענוגיה ובארקא דשיקסר בטרקא תוקרון דליא אפשר דמיתוקרא טורר ניקבת קודשייא ביוסקא טבא : (יא) וברא דתלקתא תיכלון וימיה בוסנא דא ולא לרחיה תרעיון וירון מורין קסניון ברעיון ורעיון ביריכו ותיכלון וימיה בכדולו דשיבניה סארי עלקא מטול דתיסקא מן קדם יו לכו דהו : (יב) ואיתגלי בארעא דמצרים בשביניה וקרי גלייא דרין ועמי השעין אלפין רבון סלאבן מחברין ואקטול קל בוכרא בארעא דמצרים סאנישא ועד בעירא ויכל מעעות מצראי אעביד ארבע ריגין מעעות מתקא מתרעבון מעעות אכנא מתגדעין מעעות פחרא מתעבדון בקיון מעעות אעא סתעבדון קטם דתגדעין מצראי ארום אגא : (יג) ויהי דם נקבת פסקא ויגרת סוקולתא קערב לכו למעבד מציה את על פתייא דתתין שרין ממן ואחמי ית וכות קא וארום עליכו ולא ישלוש בכו סלאך מותא דאתיב ליה רשותא למחלילא במקטלי בארעא דמצרים : (יד) ויהי ויסקא דרין לכו לודקבא ויתננו וימיה תמא קדם יו לרחיכו קים עלם מתנוגיה : (טו) שבעת יומין פשייא תיכלון ברם מפלגת ויסקא דמקמי תמא תבטלון חמיר מקמיכו ארום קל דכיל חטיע וישטיצי איגשא דהווי מישקאל למיזא קרקא דתמא ועד ויסקא שביעא : (טז) וביזמא קרקא מערע קדיש וביזמא שביעא קערע קדיש ויהי לכו קל עבדקתא לא ויתעבד דהו לחוד מן ויתעבד

למיכל קל נפש איהו בלחודו ויתעבד לכו : (יז) ותשרון ית לישקא דפשיירי ארום בקבו ויסקא דרין תפיס יו ית חליכו פריקון סאקעא דמצרים ותשרון ית ויסקא דרין לרחיכו קים עלם : (יח) בניסן בארביסר יומין לרחקא תבסין ית פסקא וברקשא דתמיטר מיקון פשיירי עד ויסקא דעשין וחד לרחקא ברקשא דעשין ותרין מיקלון חטיע : (יט) שובקעא יומין חמיר לא ישפח בבתיכו ארום קל סאן דייכול סחקעא וישטיצי בר גשא דהווי מקנישקא דישקאל בניירי ובנייבי דארעא : (כ) קל עירבובין דתחמע לא תיכלון דכל אחר סותבניכו מיקלון פשיירי : (כא) וקרא משה לכל קבי ישראל ואמר לחון בניירי דייכוון מפעעות מצראי ויסקו לכו מן בני עזיא למיחוסכו וימיו איםר פסקא : (כב) ותסקבו איםרת אויבא ותקמסון ברקא דכסן פחרא ותרון דאיסקופא עליא מלבר ולמרתין סיפויא מן דקא דכסן פחרא ואמתן לא תפקון אגש מן תרע בתימיה עד צפרא : (כג) ותגלי וקרא דהו למחמי ית מצראי וחמיי ית דקא דעל אסקופא ועל מרמן סיפויא ויגין מיסקא דהו על תרעא ולא ישבוק סלאבא סחללא למיעול דבתיכו למימתי : (כד) ותשרון ית פתקא דרין לקים לך וילקב דכוכריא עד עלמא : (כה) ויהי ארום מעלון לארעא דעמיה למימן לכו יו דתקא דליל ותשרון מוסן דתקסון לתמן ית פולחנא דרא : (כו) ויהי ארום יומין לכו בניסן בוסנא דהו מן פולחנא דרא לכו : (כז) ותשרון נקבת תיסקא דהו קדם יו דחם דבימיה על בתי בני ישראל דמצרים דתבולתיה ית מצראי וית פתקא שויב וכד ששעו בית ישראל ית פתקא דרין ספוס משה נגדו וקנידו : (כח) ואורו ועברו בני ישראל תיסקא דפשיירי ויית משה וית אהרן תיבדון אורו ועברו : (כט) ויהו דפלגת ליליא דתמיטר ויסקרא דהו קאל קל בוכרא בארעא דמצרים מבייר בוכרא דפרעה דעידו למיכת על בוכרי סלכותיה עד בוכריא בני מלביא דאשקבון ואינן בי נובא מתמשבגין ביד פרעה ועל בתי דרין בשעבדוהו דישקאל לקי אוף הינון וכל בוכרי בעירא סרע דמצראי פלחון לחון : (ל) וקם פרעה בליליא דהו וכל שאר עברוי וכל שאר מצראי וכוונתא דבתא ארום לא יהו תמן ביתא דמצראי דלא יהו תמן כבוד סאית : (לא) ותרום ארעא דמצרים סקלה ארבע סאה פריי תות וארעא דגשן דתמן משה ובני ישראל בעציעת ארעא דמצרים תות וילקרון דבית מלכותא דפרעה בריש ארעא דמצרים דהו ובר קרא למשה ולא אהרן בליליא דתקא אשתמע קליה עד ארעא דגשן מתחנן דהו פרעה בקל עציוב וכן אמר קימו פוקי מנו עמי אוף אתון אוף בני ישראל ויילו פלחו קדם יו תיסקא דאשרתון : (לב) אוף עקבון אוף תרעיון דברוי מן ויילו תיסקא דמליתון ויילו וימיה אגא בעי מכוון אלתן דתגלו עלי דלא אימית : (לג) ובר ששעו משה ואהרן ובני ישראל קל בביתא דפרעה ולא אשגרו עד דאול דהו וכל עברוי וכל מצראי ותקופו לכל עמא בית ישראל לאוהא למפשיירין מן ארעא ארום אמרין אין שרתין הינון דקא שעתא

דרא

יונתן

וגו : (יב) אעבד ד' דינון כל ז' כמדדס ילקוט וכל אלהי מריום אעשע פשיוס מוסיס ז' מוס של חן סיסה נכתב אל מחכת נפשה חלודס של ען נטרף של חרם נקבע מנטי למדיס סלמיסס לוקין נדי דכריס וכו' . מתענדון כקוקין פי נעשו חתו' וסכריס לכוין בוקק את סארן : מתענדי קטס סירוס נעשע עבר ואחר תענוס קיטמא . (ג) וגורת סחלתא סחקס דעט מ' סכירו סלוס וסכריכו למינו י' סחוכו כלדו ועיון כעל סעוריס : (ה) ירושלמי סכריכו כמחולת דלוריותא . סיינו עיית ססכא לשם שמוס כדאיתא ססכ פסל ל' סייסו כל מעשיו לשם שמוס : (ט) מפלגות יומא וכו' דיוק כדיוקין כסחיס דך כח'ס נמי' ח'ן כומר ח'י ווס . ומ'ס דמקמי חגא עיון כנסי' : (י) כרמסא דעשרין ותרין תיכלון חטיע לומר סחיס נמשך אחר סלילס סלמינו ולא סלילס אחר סיוס סלמינו : (כא) גורדו דיוקין מעשות מלחא . ס'ל ככני ויסי סגלני דסני כמחלתא ארי וס'ל מסכו דייכס מעעות כוכיס וסדקו מלחא : (כג) ויגין כמימחא דה' כרמקסי מפרס ד'ס'ס אל סכיסס ע'ס כדק ע'ז ע'ח ע'ג : (כד) מניר כוכרס דפרסס דיוק כדדיוקין כמחלתא מכוור פרסס כ' סכוכס לנחך על פרסס סחא ככור . או לא כ' סכוכס חל' על כ' סחא ככור . כסחא אומר סיוכס על כסחא סרו כ' סחא אומר וטלי : (ה) ותחוס ארעא וכו' . וכד קרא למסס חסין וכו' . וכסחא מוקוונת מתורגס ע'ז פלון . סלוחין . כדאיתא כמחלתא דכאן קרא כעלמו ויסקא למסס ולסחק מניר ספרסס ע'זו סיס ממויר וסול ככל חן מריום סין מסה סכיו ויסקין חסין סרו : (לג) ומן דילי כמחלתא חסס אומריס כ'ס חסין סרויו קרו חס סכריכס ול' . דחלו עלי דלא אמת דף פרסס סיס ככור כדאיתא כמחולת ח'ל חסס למס חסרי סכריס ח'ל סלגי

לרגיס ח'ל חס סחולת וחס סכוכות וחס סכוכות : (ג) כדלד יומא ולא לרחיה קרי אלוקת ססכא כדאיתא כמחלתא וסכוכס פרק מ' ססיס . כעשור לחודס סוס להוליס ססכ דורות . ססכא מריום מריו מנעשור וסככ דורות מקחו כל מן : (ד) תיכסון ית אימחא מפרס מלח סכוכו ל' סחוקס כי תרגוס וסככ וסככ ויכוס וק'ל : (ו) קיור ססיס קיור ככני כעש ססכ . סיינו ססכסא דס'ל כ'ק' ד' כמחלתא כין סכריכס סומע ח'י עס דמדומי סחא ח'ל כעכ' . או כעכ' יוכל מסחכין ח'ל וכל ססכס וכו' : (ז) ודלמכין כסון כדיון דלשורס סוס סכיר סוס ל' מוקס חכילס או מוקס סניס דך כח'סן סייסס כל דירתי חלוני סוס וכו' ס'י סיון ס' : (ח) כיליל דרין דתמיטר כיוסן דיוק כדדיוקין כ'ק' דכרכוס ח'ס ס' ח'ל כיליל סוס למעוסי כילס אחר . סד'ח סוליל וסככ קרסיס קליס ולמדיס קרסיס קליס ס' סלמוס סכוכיס לכוין וימס ויליס אחר ח'ק סככ ס'ו אוקי ס'י כיליל מוקס ס'י וימס ויכא נאכל לכוין כיליל וימס אחר ק'ל . תמסא ועולשין מלחון מחרת כסכיס ס' כל עשע כ' סכוכ סכוכו כעלשין וכמחכת ס'י מורכ סן : (ט) כמחלתא מסקין מנין ח'ל וכל מוסול להכיר סאר מסקין וכן ס'רס'י ועיון ס' : (י) וכאורחא ע'ז דהיו אורחא כ'ו אור ל' : (יא) ככילני דעידת מרי עולתא לדיק כדדיוקין כמחלתא וכ'ח סכוכ ל'ס דאחר כמחון וס חסון סכוכס וס'ס סלחן רחיס דכר וכ' לוכר סחא קל דודי סוס וס כ' מלג על סכריס מסקן על סכוכות . מטול דחייסא וקולו לכוין חמיס כדדיוקין כמחלתא ח'ל סכוכס חל' סחוס סחאכר כסכריס עשות כ' מן

ככור

בתריסין ורובין וקאני וינגון ונתחיה לגת לביבוי גימי פלשקאי וביגון העברו
 על גזירת מיכאל דיי ונפקו במצרים תלתין שנין קדם קמצא איתמסרו פירא
 דקלישתאי וקטלוטון הינון היו גרמיא ובישיא דאמי יהודין מיכאל דיי על
 דא דיתחילא נביא בבקעת הורא ואין יתסון ברין ודחלו ויתובון למצרים:
 (יה) ואחור וי ית עמא אורח מדברא דיפא הסוף וכל חד עם חקשא טפלין
 קליקו בני ישראל פאדעא למצרים: (יט) ואסיק משה ית ארונא דערמי
 ויסף בגייה מן נילוס ויהוה מדבר עמיה ארום אומיא אומי ית בני ישראל
 למימר מדבר דבר וי יתסון ותסקון ית גרמי מיבא עמכון: (כ) ונטלו
 מסבות אקר דאיתחפיו בעניי יקרא ושרו פאתם דבסטר מדברא:
 (כא) ואיקר שבינתא דיי מדבר קרמיון ביממא בעמנדא העגנא להבריותון
 בארתא וכליליא דבר עמנדא העגנא מפתחותון למיחשה דלדרסון מן
 בתריהון ועמנדא דאישתא לאנתרא קרמיותון למיול ביממא וכליליא:
 (כב) לא עני עמנדא העגנא ביממא ועמנדא דאישתא כליליא למדברא
 קדם עמא:

יד (א) וכליליא וי עם משה למימר: (ב) מלילעם בני ישראל ויתובון לאחוריהון
 וישרון קדם פופי חורתא מרביעתא דאתברי בגוני בני נשא דבר נקבא
 ועינין פתיחון דלון הוא ארתא דמניס דבני מנדול ובני ופא קדם קשת
 צפון דמשתתיר מכל טעון המצרים גיין הימרון מצרא בתיור הוא בעל
 צפון מכל טענותא דאשתתיר ורא לקא ויתון למקוד ליה וישקרון יתבון
 דאתון שרן לקבליה על גיף ופא: (ג) וימר פרעה לדתן ולאבירם בני
 ישראל דמשתתירון במצרים מסרפון הינון עמא בית ישראל בארעא בר
 עליהון טענות צפון גתרו המדברא: (ד) ואתקם ית יקרא דלכא דפרעה
 וירדוף בתריהון ואתקם בפרעה ובכל משריותיה ונקעון מצראי ארום
 אגא הוא וי ועברו בתריהון: (ה) ותנון אוקמריא דאזלו עם ישראל ארום
 עריק עמא ואיתחפדו לבא דפרעה ועברו לביש על עמא ואקרו מה דא
 עבדנא ארום פטרנא ית ישראל כפולקנא: (ו) ונקום איהו גפשיה ית
 אדכיה וית עמיה דבר עמיה במילין רכיבון: (ז) ודבר שית קאה
 רתיבון בתירון וכל רתיבי מצראי עברו. דחילא מפתקמא דיי הלא
 מיתו כמותנא ולא כבדנא וכוליתא תליתא למינגד ולמירדוף בבחלו
 אוסיף על כל רתיבא ורתיבא: (ח) ותקמו וי ית יקרא דלכא דפרעה
 מלקא המצרים ודפך בתר בני ישראל ובני ישראל נקמן פירא מרממא
 מתגברון על מצרא: (ט) ורדפו מצרא בתריהון ואדבישו יתהון כד
 שרון על ופא גתסון מרגליו ואבגון שרון דבר פישון מנינינתא העון
 לטו גיהון וניהון דגריטון לקמא דסוף ופא דסוף קמא יתהון על גיפיה
 כל סוכות ארתיבי פרעה ופרשיו ומשריותיה על פופי חורתא דקדם

טענות צפון: (י) ופרעה חמא טענות צפון משתתוב וקריב קרמי קרנגון
 ווקפו בני ישראל ית ענייהון והא מצראי נטלו בתריהון ודחילו להרא
 וצלו בני ישראל קדם וי: (יא) ואמרו רשועי דרא למשה מן בגלל הלא
 תות לטו בית קבורתא במצרים דברתנא למכת כמדברא בה דא עבדנא
 לנא דתנפיקותנא ממצרים: (יב) הלא בון הוא פתקמא דמלילא עמא
 במצרים והגלי וי עריבון וידון למימר פסק קמנא ונפלה ית מצראי ארום
 טב לנא דנפלה ית מצראי מרנמות כמדברא: (יג) ארבע מיתון איתכידו בני
 ישראל על גיף ופא דסוף תרא אמרה נחות ליפא ותרא אמרה נחוב
 למצרים. ותרא אמרה נסדרא לקבליהון סרבי קבא: ותרא אמרה נלבא
 לקבליהון ונערבבה יתהון. פתא דתהו אמרה נחות ליפא אמר להון
 משה לא תדחלון אתגרתו ותסון ית פתקמא דיי דעבד דיי לכו יוקא בון.
 פתא דתות אמרה נחוב למצרים אמר להון משה לא תתבון ארום דקמא
 דתקיותון ית מצראי יוקא בון לא תוספון למיפחיותון חוב עד עלמא:
 (יד) פתא דתהו אמרה נסדרא לקבליהון סרבי קבא אמר להון משה לא
 תגיהון דמן קדם וי מרעבד לכו נצחנת קרביכון. פתא דתהו אמרה
 נלבבלכה לקבליהון אמר להון משה שתוקו וכוו יקרא והרשבשתא ורוממו
 לאללכון: (טו) ואמר וי למשה אנת קאי ופצלי קרמי דא צדוהון העמי
 קרמת לדידה מליל עם בני ישראל ונטלון: (טז) ואנת ארום ית חוטרך
 וארבינו ית ידך ביה על ופא ובגועיה ועלון בני ישראל בנו ופא בגבשתא:
 (יז) פתא דא אגא מתקופ ית יקרא דלברון המצרים ויעלון בתריהון ואתקם
 בפרעה ובכל משריותיה ברתוכיו ובפרשיו: (יח) וידעון מצראי ארום
 אגא הוא וי באתקרותא בפרעה ברתוכיו ובפרשיו: (יט) ונטל מלכאא דיי
 דכדבר קדם משריותא הישראל ואתא מן בתריהון ונטל עמנדא העגנא מן
 קרמיון ושרא מן בתריהון מן בגלל מצראי דפתקמן גירון ואבגון לישראל
 ותהו עגנא מקביל יתהון: (כ) ואעיל מן משריותא הישראל ובין משריותא
 דמצראי ותהו עגנא מלגיה נורא ופלגיה חשוכא מסקריה דר מחשה על
 מצראי וקסטרניה דר אנדר על כל ישראל כל ליליא ולא קבא משרי כל
 קביל משרי למסדרא סרבי קבא כל ליליא: (כא) וארבינו משה ית דיה
 על ופא בחוטרך רבא ונקרא דאיתקרי מן שירויא וביה חקק וקפריש שטא
 רבא ונקרא וגישרמי אתקומא דיי קמא ית מצראי ותלת אבת עלקא ושית
 איקרתא ותרירי שבטוי דעקב וכן יד דבר וי ית עמא ברוח קדוקא
 תקפו כל ליליא ושוי ית ופא גיבא וציאתקושו מיא להריסר גיוען
 כל קביל תריסר שבטוי דעקב: (כב) ועלו בני ישראל בנו ופא בגבשתא
 וגיאו קרשיון מן בשורין דמן תלת מאה מילין מיפוחון ומשפאלהון:
 (כג) ורדפו מצראי ועלו מן בתריהון כל סוכות פרעה רתיביו ופרשיו לנו

ינתן
 אלה על מלא שמו על הק. ונספיק ר"ח משמע המורים תרגום וקמא סס בענין אחר
 ע"פ. סימן סו גרמיה יביחא מן הוא כנסדרין פ' תלק ומתן וינסו המורים סתים
 יחוקאל אחר רכ אלו בני אדם שגנו סק ועשו מלא וכו' אמריס מותחל וכו': (יה) חמסס
 עטין הוא מפרס חמסס לטון חמסס ס"ח לא סיה לו פתח חמסס סק מן זכרים מן
 קיכות כדפשי' לטול פ' כל: (יט) מן נילוס. כדאיתא פ"ק דמוטא אמריס סרת כח
 אבר למסס ארון כל חמסס עשו לו מלריס ועכע ככר נילוס וכו': (כ) דאיתחפיו
 בעניי ויקח דרס מלת סכות מלשון סכר סכוח סכוך עניי וק"ל: (כא) לחמקן. לדרדסין
 דס"ל דולוס קחי למעלה ולמעט עמנדו הטקן סיה נילוס ג"כ. דלתי' סיה עמוד סלס
 מלריס נס למלריס כי נר לאחד נר למלח אלא סמור להסדק למלריס: (יט) ירושלמי
 כממריס וכרתמי סכוח דרס מוח סקירות לרשע כמו זכרים סקדי ופקדי גומר. לכך
 מתרגם כרתמי סכוח להורות דכחי סקודס סיה לטוכס: (ג) מרבעיתא. פ' מרובע. דס"ל
 כר"ח כמכילתא לא סיו סחירות משפוטא אלא מרובעות לא סיו מעטס ארס אלא מעטס
 סמיס וסו ועינין פתיחון לטון סכנחלו דומח כ"ח זכר וקמס סמי סלעיס אחר דמות
 זכר ואחד נקמס ועיניס פתוחות לסס: (ג) דלתן ולאכירס. דק"ל מאי לבני ישראל מאחר
 סכנר וילא למדכר. אל לבני ישראל ערדין לא וילא ומי ומי סמיס. אלא ודלי דתן ולאכירס
 סמחס עמדו כמדור' ולא כרס'. ודיוק טענות לטון עיין כילקוט כיון סלחס פרעס ישראל
 חומיס על סיה אחר בעל לטון סכסיס על דעת גזרתי: גדווי כמדברא. פ' לטון פרנס
 וחסניג מל"ח דק"ל פ' שור סגנת כד רגו רעיו על עמא עבדו גירדא סחיותא. וסערך
 ס' עיין ווי מדכר. או יס לפרס עיין סחיות חמססיס סכרי סרס' מלח ספיי' גני
 מוס סמססיס וק"ל: (ג) אוקמריא סס מרגליס כדפריש'. וסול לטון סחיות סו סוסד
 ספייקן. לביס על עמס דיוק מוסק סמס' סוסק לרעס לסס: (ו) ומוליתא
 גיחא. ל' גמח דרעס פ' נחמס כמחס מוליתא על בית רבי וילוחא כמסכריסון. ור"ל
 כחן סחסיס פרעס ככל מרכס מוליתא אחר ויתר על עמיס כדי לדרוף מלריס אחריסס. וכן

יבא
 ינתן

הדליה היא קלל מלכותא והיא מלך שלכן בעלמא תבין דליה היא מלכותא
 לעלמא דאיה דליה היא והיא לעלמי עלמין : (ט) ארום ערו ססות
 פרעה ברתוכיו ובפרשו פיפא תורו וי עליהו ית מוי דקמא ובני ישראל
 תליבו בבישמתא בגו יפא ותפן סלסין לענון בסיסין ואילגי מילא תרנמימברי
 בארעיות יפא : (כ) תסכות מרים נביאתה אחתיה דארתן ית תפא בידא
 ונפגו כל נשיא בתרהא בתופייה תו תילין ובתנתימא סתנין : (כא) וזכרת
 לדון מרים טוד ונשברא קדם וי ארום תוקפא ודוקמיתא הידיה הוא על
 צותנן הוא מתנאי ועל רכין הוא מתנפל על די איד פרעה רשיעא ודרף
 בטר עפא בגי ססותיה ורתיכו רמא וטמע ורתון בקמא דסוף :
 (כב) ואפיל משה מן יפא דסוף נפקו למדברא דהלוצא וטילא תלמא וימין
 במדברא בטילין מן פיקודיא וקא אשברא מוא : (כג) וארתו תלמא ולא קילו
 למשמי מוי מקרה ארום מרירין הינון בגין מן קרא שמייה מרה : (כד) וארתעמו
 עפא על משה למיטר מה נשתי : (כה) וצלי קדם וי וארתי ליה וי אלו מריר דארדקני
 וכתב ערוי שמתא רבא ונקרא וקלס לו מוא ובסוכו מוא תפן שוי ליה במקרא
 דוי גורת שבתא וקמא אבא ואפא דיני פרעה ומשקופי וקנסוי דמקנסוי
 לתוכיבא ותפן נסאי בנסיונא עשרותא : (כו) ואמר אין קבלא דמקבל
 למימרא דוי אלהו ודכר כדמי תעבד ותצית לפקודי ותנשוו כל מימיו
 כי כרען בישין דשייתי על מצרעא לא אשיטן עלה ואם תעברון על
 פתגמי אורייתא ומשתלדון עלה אין תרעבון אעדיטן מנה ארום אנה הוא
 וי אפא : (כז) וארתו לאלים ובאלים תרמי כרי ענון דמיון ענווא
 לכל שבטא ושבעין הקליו כל קביל שובען סבוא דישראל ושרון תפן
 על מוא :

הזון וי לכן ברמשא בישרא למיכול ולחמא בצפרא למשבוע ברשימען
 קדם וי ית תרעמיתכון דאתון סתבעמין עליו ואנתא מה אמן חשיבין
 לא עלמא תרעמיתכון אלתן על מיכרא דוי : (ט) ואמר משה לארתן אימר
 לכל בנישמתא דבני ישראל קריבו קדם וי ארום שמיען קדמיו ית
 תרעמיתכון : (י) והנה קבלות ארתן עם כל בנישמתא דישראל ואתפניאו
 למדברא וקא יקר שבינתא דוי אהגלי בענון יקרא : (יא) ואפילו וי עם משה
 למיטר : (יב) שמיען קדמו ית תרעמית בני ישראל מליל עמתון למיטר ביני
 שמישמתא מיכלון בישרא ובצפרא מיכלון לחמא ותנדעון ארום אנה הוא וי
 אלקכון : (יג) והנה ברמשא וסילקי פסיסיון נחפיו ית משריתא ובצפרא
 תות אנהות טלא מתקלשא מתקנא דוי קפתרין חוור חוור למשריתא :
 (יד) וסילקי ענגיא ואחרו קמא עילוי אנהות טלא ונות על אנפי מדברא
 דקיק מסרגל דקיק בגילדא על ארעא : (טו) והמון בני ישראל ותון תמרון
 ואקרין אינש לתכריה מנא הוא ארום לא ידעון מה הוא ואמר משה לדון הוא
 לחמא דארעמנו לכן מן שריוא בשמי מרוקא וברון דביה וי לכן למיכל :
 (טז) דין פתקמא דפקוד וי לקוטו מניה גבר לפום מיקליה עמרא לטולקלמא
 מנין גפשתוכון גבר לפום סכום אינש משקום תסבון : (יז) ועברו מן
 בני ישראל ולקישו מנא מאן דסכני ומאן דאנער : (יח) ואפילו בעימרא
 לא אשתייר מן מבולתא מאן דאנפי למילקמ דאנער למלקמ לא חסר מן
 מבולתא גבר לפום מיקליה לקישו : (יט) ואמר משה לדון גבר לא ישייר
 מניה עד צפרא : (כ) ולא קבילו מן משה ושיירו דתן ואבירם ובריוא
 תיכיוא מניה עד צפרא וארחש סודגן וסרי ורגו עלהוון משה : (כא) והו
 סלקטון ותיה מן עדן צפרא עד ארבע שעני דיוקא אינש לפום מיקליה ומן
 ארבע שעני ולקאל שחין שמישא עליו והנה שיה וסתעבדו מברעון דמיין
 ונגרין עד יפא רבא ואתין הוון דכיון ובערין ושתין מניה והוון בני ישראל
 צדין ואכלין ותהוון : (כב) והנה ביוקא שתייתא לקטו לחם בבקלא תרין
 עיקרין לבר נש חו וארתו כל דברבני בנישמתא ותנו למשה : (כג) ואמר
 לדון משה הוא דמליל וי עבדתון שפא שבת קודשא קדם וי למחר ית
 דאתון צריבין למיפא סוד איפו יוקא דין וית דאתון צריבין לקבשלא סוד
 בשילו יוקא דין וית כל מה דמשתייר מן מה די מיקלון יוקא דין אצנא
 ותיה ויהי נסיר עד צפרא : (כד) ואנענו ותיה עד צפרא היקמא דפקוד
 משה ולא כרי ורחשא לא גנת ביה : (כה) ואמר משה אפלוהו יוקא דין
 ארום שבתא יוקא דין קדם וי יוקא דין לא תשכחניה בפקרא : (כו) שיקא
 וימין תלקטניה וביוקא שביעאא והוא שבתא לא יהי ביה כמא נחית :
 (כז) והנה ביוקא שביעאא נפקי מן רשיעי עמא למילקוט מנא ולא אשברו :
 (כח) ואמר וי למשה עד אימת אתון סתברין למנטוד פיקודי ואורתי :
 (כט) תמון ארום וי יתב לכוון ית שבתא מגין מן הוא ויהי לכוון פיום
 שתייתא לחם קהרין וימין שרון גבר באתריה ולא תמלסון מדעם ברשותא
 לרשותא

ינתן

ואו קים לעלמי עד וכו' וקל : (ט) ענוון כסיון . פי' משיית מתוקס . ורל
 טעמס לכו סס ומלא כסס כל מיני פתמס מוס מתוקס מתקן מוס מלוחס ומדלוחס
 מדתס וליקס כססון יס יוסס כמרתס : ורקי וועברי כלעית . מוי ידוקא וסיות
 מדתס מלא כמרתס סיס וקל : (כ) סון חילין וול' סוא מלסון וסירס כחוליס דוס'
 לטון מתוקס סוא מה מתוק פ"י ומס תלי : (כא) איד פרעה ו'ל' סוא מנ' כי סוירו
 עוליס דוס' . פי' סלך כמז מלחא מוי אודא . כמו איל וכן אודא לטעמס סוכר כמנ' :
 (כב) כעילין ספקודיא . פי' סיוו בעילין סתורס כדאי' כ"ק סוק מרסס דורסי רעוונס
 סוירו ולא מלאו מוס ד"ס כמנעלו למוס : (כג) מוריר דרדסי סכירל לוי כר"י מן קתס
 כמנילחא סכר ען סודדסי . ופי' כערוך אילן גדל על פני סמוס ועליו דוסיס לטעמס
 וסוסי כיוור וסס סתוס על סתוס סוא . פי'ל' לסס' יוס' כלוקטום לטלס ולטלמי פלמול .
 פי' סירקי מיעוט טלמח סוסי סוי' פי' טלמח מנו לסי סויות אחרונות ע"ס כלי'
 פי'ל' גס מה סתוס ולפוס סוא' לטון לטוד ס"ל כמנ" דלמ" ויודס דכר מן סתוס
 סרוא כעני סלמח וירטי וגו' : דיני פרעא ומקוסי : סס דיני פלטיס ותכורס . וכן
 פ"ל על פני ותורס . וכן פ"י על פלעא פרעא אצ"ל דעל סתוס לא תרגס כן מ"מ
 ססל ורלס מנת פרעא גסס סתוס נקרא' מל' סקוסי ולטעמס כלוקס אחר' וסס
 שמתנס על ומשפס ס"ל כר"ל סודדי דלמ" אלו דיני קוסות וכו' וכדור אכ וסס רסכ'
 פי' כר"י כמנילחא . כמניוס עסיות ר"ל שישאל סכו אכ סקוס' פי' כמניוס כדלוחס
 סכרן ען סערתן : (כו) וסס תסכרין על פתגמי אורייתא ומשתלחין דקסס לוי עמי סס
 סקעס כ"י חלק וסי מלחא סלא וסס מלחא רסופס לל ודעס סקרא וס מלמח דודס אס
 וסלח לא חסיס וסס וסס חסע חסיס וסס חסיס' אפי' ס' רסלך : (ד) דלעטע לטון מן

בתולדות : (יז) עמי בני ישראל כל עבד חרשיתא לא תקיטין : (יח) כל
 דישבוב עם בעינא באשלות אננין יתקטלו : (יט) כל מאן דדבר למענות
 עמיא יתקבל בסריפא ובכסי ויהגברון בנין בן לא תרון פלחין איהו לשכא
 דין בלחודי : (כ) גזירא לא תקטנן במילין ולא העיטון לכסב ליה בכסי
 עמי בני ישראל היו דכירין ארום דירין בירחן בארעא דמצרים : (כא) כל
 ארקלא וחרוס לא תכספון : (כב) אין סנפא תסנף יתיה אונדורון לכוון ארום
 אין יקום ויחנה עליכון בצלו קרפי שביע אגא בקל צלותיה זפרע ליה :
 (כג) ויתקפ רגזי ואקטול יהכון בחרבא דמוהא ויהון נשיכון ארקלן ובניכון
 יתסין : (כד) אין כספא חוץף לעמי ית ענייא דעסא לא תהי ליה די ברשא
 לא תשון והקני עלי סרין ומידי ערבנותא לא על שערין ולא רביין :
 (כה) אין כמשקנא המשכון כסותא דחרבא עד לא יטבעו שקשא תהביניה
 ליה : (כו) ארום הוא טלית דמחכפי בה בלחודה הוא תהביה דנקלא
 למשביה ואן תיכס כצע ערסיה פסה ישבוב ויהי אין יקבול קרפי ואקבול
 צלותיה ארום אקלא תנא אגא : (כז) עמי בני ישראל הייכוון לא תקילין
 ורבין דמחכנן גזירין בעסקא לא תלוטון : (כח) בכורי פוקד ובכורי דמר
 געוה לא תשיה על זוגיהון מן לאסקותיהון לאתר שכיניה בוכרי דברא
 תפריש קרפי : (כט) הרבין תעבד לבוכרי חורף וענה שובעא וימין יתי
 ויניב בחר אפייה וביוכא תמינאה תפרישינה קרפי : (ל) ואנשין מרשיין
 טעמין דילין ברבוחא הדין קרפי ברם בשר הליל מן חווקתא תיח לא
 תיכלון ללכלא מירמון יתיה בסוטריה :

כג (א) עמי בני ישראל לא תקבלון מילי שיקרא כבדא דייכול יקוצין
 בתבריה קרבה ולא תשוי ידה עם רשינא דידי סרד שקר : (ב) עמי
 בני ישראל לא תהיון בחר סניאין לכבאשא אלהן לקשויבא ולא תתבע
 חר כובין ולכפא וכו על תבריה ברנא למיכר דא ברה סניא דינא סמי :
 (ג) ובסקנא דאתתיב ברניה לא תכסב ליה אפין לקרדקא עלוי ארום לית
 כסב אפין קרנא : (ד) אין תאדע ותרע דסנאך דאנת סני ליה על חבתא
 דאנת אין ביה בלחודה או תברא דטעי מן ארעא איתבא תהבניה ליה :
 (ה) אין תרבי תברא דסנאך דאנת סני ליה על חבתא דאנת ידע ביה
 בלחודה רביע תרות טוניה ותמינע לנפשה כלמקרום ליה כשבוט תשבוב
 ברהיא שעתא ית סנא דבלבד ערוי ותפרוק ותשעון עסיה : (ו) עמי בני
 ישראל לא תצילון דין כספיקא בדיניה : (ז) כפתנם שיקרא בני רחוק ודי
 נפק זכאי מבי דינך ואשכרו ליה דובתיה ודי נפק חייב ואשכרו ליה וכו
 לא תקטיל ארום לא תינא סובי ליה אין הוא תיבא : (ח) ושוהדא לא
 תקביל ארום שותדא סמי עניו נכבוי ומשליטל תבימאי כמותהדיהון וקבוקל
 סהתמיין תרצין דמכתבין באודייהא וקערבב מילי וקאין בפרקיהן גשעת
 דינא : (ט) וקניורא לא תעיסון ואתון תבימתון ית עניק נפש קניורא ארום
 דירין בירחן בארעא דמצרים : (י) ושת שנין תרדע יא ארעה והבנש

כד (א) הלות משה אמר סוכאל סרכן תבנתא ביוכא שביעאה
 לירחא סק קרם וי אנת וארין קרב ואכירוא ושקעין מסבי
 ישראל

יונתן

לא תחיה : פי' אם אינם ראוים לו : (ט) יתקול כמיוסא : פי' כחכך וכן דין עכו"ם .
 נכסיו יתמרון : כי דורש מלת חכם סוגר בעיר הנהגת וכלשר הון סם . שמשעת שמוון
 וסם לי' מיהא וק"ל : (כ) לא תקטון . לא תערוון וכדפי' לעיל מלשון הקטנס . וכן אר"ל
 לא תנכס על מנה למיקט והוא ידוע : (כד) די כרסא . ר"ל סלח יתכס בעיניך כלום
 סלחיותו כעני . אלא דמה לך כעשיר סאלו סלינו חייב לך מלס וק"ל : לא תשון וכו'
 סדון ומודי פרנסותא . פי' גל לסוסיר העדים וערב גל יסו עדים וגם ערב כדכר
 חיות כי לא תשון אף לעדים וערב כממע סני ס' . וכדאיהא בגמ' והוא דמה סמ"ג
 לסלס . שערין ריבין . שטוס כמו כעשר סיקר יותר סס כעשר סוק . כלומר סוסיר
 והוא לשון כסות לס זס . או י"ל שערין הרכוס סל עקר וריבין דהרית . וכן משמע
 כירוסלמי : (כז) גזירוס נביאלי' סריס וגזירוס : (כח) ענווך סוס פי' דמעך לי' דמעוס
 טעוס כ"כ ויכר סיון סתיק והוא לי' ח"ל כס"כ דש"כ טעוס אהינו וכו'א פי' ויהי
 ועוון עוויסי וכו' סוסא לי' יק עיניין סם : (ג) זלמון קדושין שערין חולין כדסותא פי'
 סי'תקשו ללכל חולין כסוסס כדאיהא בגמרא . כגר תליס מריוחא חייס פי' כגר תלסס
 סוססס יחויס וכסי איחא כפרק ג"ס וכגר כסדיס טריסס לא סלסלו זס כגר מן סחי .
 כסוס כסוס פי' ככרו סלח תכן לטון על יסרל כדסריס' : (ה) דייכול קרלן כניינו ידוע
 יסוס דיכול וכדפי' ככסת קדוסס ס"ס : (ו) סני ליה על חוספא חלנא ידע כלחוד . פי' סלסס
 סונא ארוי עכור תס סלס סני כניו ודיק סני מרסוכ לא סלסס אה אחר . איכ אחר
 סלסס כלן סונאך ותי ענדוס כרוו סוכר עריסס דלו סוכר . לנלחוס זס אינו . דסססס
 סכרו כו וסרדו ככ"ד וענכ . וסל"כ חחר לסרסרו וסלסר לנלחוס . אלא ודחי סרנסנו
 וק"ל : ועוד יס' לנפס דכר כ"י סתן . כסוסלח דלסר . כסוסלח סכוסס' מדכר' וסס ח"ל אויך

מסמות

ישאל ותקדון מרחיק : (ב) ויתקרב משה בלחודו קדם וי ויהיו לא
 יתקדו וקמא לא יסקון עמיה : (ג) ואתא משה ואשתו לעמא ות כל
 פתומא דיו ות כל דיניא ואיתב כל עמא קלא חד ואמרו כל דמליל וי
 געבר : (ד) וכתב משה ית פתומא דיו ואקדים בצפרא ובגא מרבחא
 בשיפולי טורא ותרי קרי קמו לתרי קרי שבמא דישאל : (ה) ושדר ית
 בוקרי בני ישראל ארום עד תהיא שעמא חות פולחנא בבוקריא עד דרון
 לא איתעביד משכן זקנא ועד דרון לא איתחית כדונתא לארנן ואסיקו
 עלון וניקסת קורשין קדם וי תרון : (ו) ונסיב משה פלגות דסניקסא ושוי
 במורקא ופלגות דס נקסא דרק על מרבחא : (ז) ונסיב ספרא דמיקא
 דאורייתא וקרא קדם עמא ואקרו כל פתומא דמליל וי געבר ונקבול :
 (ח) ונסיב משה ית פלגות דמא דבמורקא ודרק על מרבחא לכפרא על
 עמא ואמר קא דין דס מוקא דגור וי עמבון על כל פתומא האלון :
 (ט) ונסיב משה וארנן גרב ואבירא ושבעין מסבי ישראל : (י) וזקפי גרב
 ואבירא ית עגירון וחסון ית עמר אלקא דישאל ותחות אפיפירון דריליו
 דמיצע תחות כורסיה חי כעובד אבן ספירטון מידר שיעבדא דשעבדו
 מצרא ית בני ישראל בטיא ובלבגין וריון גשייא בששן ית טינא עם
 גביריון תיה ממן ריבא דפנקתא מעברתא ואפילת ית עברא ואתפטש
 עם טינא נחת גביראל ועבר כניה לבניתא ואמקיה לשמי כרובא ואתמניה
 גילוגק תחות אפיפירון דקרי עלמא וניה חי כעובד אבן טבא ותי כחוקר
 שפר שמיא כד הינו ברירין כון ענניא : (יא) ולות גרב ואבירא שלמיא
 שפירא לא שדר מחתיה בהיא שעמא ברם אהנמרא לחון ליום תמינא
 לאשלמותא לאסקרא עלהון וחסון ית אקר שכינתא הי וריון חון
 דקורגיריון דאתקבלו בקמא חי באבלן ותי בשתינ : (יב) ואמר וי למשה
 סוק קרמי לשורא ונני חסון ואימן קה ית לחי אבנא דרון דכיו שאר
 פתומא אורייתא ושית קאה ורליכרי פקיריא דתבית לאופיריון : (יג) וקם
 משה ויהישע משוששניה וקליק משה לשורא דאיתגלי עליו יקר שכינתא
 דיו : (יד) ולתיכמיא אמר אקמיני לא קבא עד זמן דתרגוב לוותבון דא
 ארנן וחרר עכבון פאן דאית ליה עיסק דינא ותקרב לוותרון : (טו) וקליק משה
 לשורא וקפא ענן וקרא ית טורא : (טז) ושרא איקר שכינתא דיו על
 טורא דסיני ותפרי ענן וקרא שיתא וימן וקרא למשה בויא שבינעא כנו
 ענניא : (יז) ומיו וי וקרא דיו כי באשא בערא ויחבמי אישא אקבא אישא
 תעון חסון ותמרון בני ישראל : (יח) ועאל משה בגו ענניא וקליק לשורא
 ותהי משה בטורא אליף פתומא אורייתא כפום קודשא יתי שמיא בשבח
 ארבעין וקיסין וארבעין לילון : פ פ פ

פרשת תרומה

כה (א) וידבר ומליל וי עם משה למיכר : (ב) מליל עם בני ישראל
 ויסקון קרמי אפרשותא כון כל דיתרעו לביה ולא באלמותא
 תסבו אפרשותי : (ג) ודא אפרשותי דתסבון כהרון דהקא ונקסא ונקשא :
 (ד) ותיקלא וארנוגא וצבע וחוריו ובוץ וקעני : (ה) ומשכי דדכרי כסוקין

יונתן

המונים על הכתוב . ועל פי הקבלה ידוע שמוכחא הוא נמך מחמד שמקורו מהתכנס עליונים
 וסן . כיוצא בעושא . ס'ל בצעם לחדם עלה משה ופלגתא חיה נגמחא : (א) אפיפירון .
 תרגום של דרום רגליו הוא . ונמאל נלשון ד'ל סרס . ונמסס ס' ס' דמלי סופירין אל בעלי
 כתיס . ופי' שורק כורסין קמן תחת רגליס ונגלוגד . הוא סססל ויהר קטון ממנו . ונמאל
 נגמחא סוק און דרון וקן אחד סוס כסכותי ויולא נגדונתא סני : תמן רובא סמקתא וכו' .
 ואהנכס עם טינא . נחת נגדוואל . טיין כל זה נמדת אכסור וסאן הוא מספר כל דת ישראל
 שסכלו כמלרים וכדפי' רש"י . סלכן נכלא כמעט לננת הספיר וכו' וסיה נערה אחת עם
 חסוקת מעובתא וסילס סעורב וסתקע עם טיט וסיון סרלס הקב"ס שברי סאומת תלמיין
 סניגוריא רמו לנגדיראל ועס לביס וסעל למי שמי וכו' ע"ס : (יא) תמינא לאשלמותא .
 פי' שמיני לתלמיס כי כן תתרגם סוף לקמן ולכן תחתון להס ספי' ולא סלח יד עם וסדוספי'
 עם סאל לערבכ סמחוס : לאשעירא עניסין . סירס לטון סערס ס' סעניינו כמו סוס סוער
 וכן סוסס וסערס וסול לעורר עוליס או לדקק עמסס כמו סאל' סקב"ס מוקדק עם סלחוקיס
 כחוס סעעס . ית אוקר סעניתיס כן ת"ל מו ית וקר סעניתא ועיין כדפי' ד"ג ע"ב סכת סה
 סולס כוס דעס סמיתתוס לסחל סמחא ועטוס תלילס וסלחמ סוף דכר תמוס ואוקר סלל כי
 סונוסי סלחמ כדק ספוטו סח תלפו ולי"ס ועיין כדפסי סרססי כחוב עם סדרת מלך וילא לאור
 דפסום ל"ס חסון קרוב :

ומשכי דסמקנא וקיסין דסיסין : (ו) ומשח ויתא לאנדרא ובוסמא לפיטומא
 הקשה רבותא ולפיטומא דקמורת בוסמא : (ז) כרגליו דבוקרין ויטון
 כרגליו דאשלמותא למכנשא ולמקבנא באיפרא ובחושנא : (ח) ועגרון
 לשמי מוקדשא ואשוי שכינתי בנידון : (ט) ככל מה דאנא סרמי
 ותה ית צורת מ'שקנא וית צורת כל מני ותירבין מעברון : (י) ועגרון
 ארונא דקיסו שיטא תרמיין אפין ופלגא אורייתא ואמקא ופלגא פותיה
 ואמקא ופלגא רומיה : (יא) ותחפי ותיח דרב דבי מניו וכפרא
 תחפיניה ותעביד עליו דיר דהרב חוור חוור : (יב) ותתיה ליה
 ארבע עזון דהרב ותמן על ארבע איומיו ותרמיין עזון על
 ציפריה דיר ותרמיין עזון על ציפריה תנינא : (יג) ותעביד דקיסו
 שיטא ותחפי יתרון דהקא : (יד) ותתגל ית אריתא דעוקתה על ציפרי
 ארונא למיטול ית ארונא ברון : (טו) דעוקתא דארונא יתון סמחון אריתא
 לא יעדון כניה : (טז) ותמן בגו ארונא ית סדויתא דאימן קה : (יז) ותעביד
 כפורתא דהרב דבי תרמיין אפין ופלגא אורקה ואמקא ופלגא פותיה וסוקבה
 ותי פושבא : (יח) ותעביד תרין גרובין דהרב דבי גניד תעביד יתרון סמחין
 ציפרי כפורתא : (יט) ועביד כרובא דר מציפריה מיקא וכרובא דר מציפריה
 מיקא כון כפורתא תעביד ית כרובא סמחין ציפרי : (כ) וידון כרובא
 פריסן גרפיון לעילא כל קביל רישיוס כמלילין כגדפירון על כפורתא
 ואפירון דר כל קביל דר לקביל כפורתא יתון אפי כרובא : (כא) ותמן ית
 כפורתא על ארונא מלעילא ובגו ארונא תמן ית לחי סדויתא דאימן קה :
 (כב) ואיומן מיכרי לה ממן ואימיל עקה מעליו כפורתא כפין תרין כרובא
 דעל ארונא דסדויתא ית כל מה דאפסיר ותה לות בני ישראל : (כג) ותעביד
 כפורתא דקיסו שיטון תרמיין אפין אורקא ואמקא פותיה ואמקא ופלגא רומיה :
 (כד) ותחפי ותיח דרב דבי ותעביד ליה דיר דהרב חוור חוור : (כה) ותעביד
 ליה גפוא רוקא פושבא חוור חוור ותעביד דיר דהרב לציפריה חוור חוור :
 (כו) ותעביד ליה ארבע עזון דהרב ותמן ית עוקתא על ארבע וינין די
 לארבע ריגיו : (כז) כל קביל גפוא תרמיין עוקתא דארקא לאריתא למיטול
 ית כפורתא : (כח) ותעביד ית אריתא דקיסו שיטא ותחפי יתרון דהקא וידון
 כמלילין ברון ית כפורתא : (כט) ותעביד פיתליו ובויון וקשוחיו וככילתיו
 די לשמפוש ויתרב ברון דהרב דבי תעביד יתרון : (ל) ותסר על כפורתא
 דקבא נואה קרמי תרדיא : (לא) ותעביד כפורתא דהרב דבי גניד תעביד
 כפורתא כסיס דידה וקנחא כלידא ותיוריה ושועניה כנה יתון :
 (לב) ושיקא קנין נקמן כפימקרא תלתא קני כפורתא מציפריה דר ותלתא
 קני כפורתא מציפריה תנינא : (לג) תלתא כלידיו משקעין בצייביריון כניא
 דר חוור וששון ותלתא כלידיו משקעין בצייביריון כניא דר חוור וששון
 חיבירין לשיקא קנין דנקמן כון כפורתא : (לד) ובכפורתא ארבעה כלידיו
 משקעין בצייביריון חווריקרא ושועניקרא : (לה) ותחור תחות תרין קנין
 דקנה ותחור תחות תרין קנין דקנה ותחור תחות תרין קנין דקנה לשיקא
 קנין דנקמן כון כפורתא : (לו) חווריון וקנידון כנה יתון פולה גנידא תדא
 דהרב דבי : (לז) ותעביד ית בוצינעא שבעא וקליק כניא דמתכני ית
 בוצינעא

פרשת תרומה

(ב) ולא כאלמותי . פי' סלח יתחו כחוקר וככת סוכר כמנהי כום פעמיס אלס וסוכר כום
 דלח תימח מדכת דיהרטי לביס פי' לטון לכו דסרושו דומס דלנוו דווקל סוכין
 אורו עד טיחמ רובס לני אלל לא כחוקר וסוס כפיה : (א) ולפיטומא דקמרת בוסמא .
 פי' סירוב סכמסס וסול לטון ספוס הקמרת ופי' מרקת הקמרת : (ז) מרגליו דבוקרין . כן
 סמחיו כ"ס ת"י כפי' תמוס אכני ססס מרגליו דבוקרין : סימן מרגליו דלמלח . פי' דלח
 תימח מדכסיו ואכני מלוחיס תרתי סמכע אלל אכני ססס סס ססלוחיס סתרגומו דלמלוחא :
 (י) חווריון . לפי סעיין על ד' סויות . תמסס מאל סן ת"י פי' ויקל וסול כמו
 אסחורדא כי סגור סול נלסונו לתק 5' כו' כסעיריס נקסרס לפי סמחאל אחת סס וססרין
 ואסחורדא מדובר על קסס א' וסאן על ד' קרתי ונמאל כדכרי ח'ל ובתרגום ועיין כעיר
 כערכו : (יז) וסוכסס יסו סוסכא . פי' סענויו סל כסורת יסל ססח וכן סירס' ועיין כמכרסס
 דיוקו : (כג) דקיסו (סיטין) . תרגומו על מליס וסול סמח'ל סול קיסס : (כס) גפוא .
 תרגום סל מנכרת ולי' גדנפס וסול כמעט דומס : (כט) פיתליו . לפי סעיין סול תרגומו סל
 קעורת ונמאל ג"כ כל' סמכסס כסרק סיס מוצא כמכסס סוסי סוילי תרס וסס סירס' סוילי
 כום : ויתרב . תרגומו סל יסר וסול כמו סמן סוקר מורה על דכר סוקר סכני . ויס רוליס
 נכרסו 5' קריוו סמחוק קיסיס אלל סענווסי כלרין וקקר סלחס וכדפי' רש"י סיין כו סלל
 סלחמ

ודחיל ויבא כדקתא קרמו וקרא אהרן בקל עצים ואמר תנא דיי מדר
 כעקבת קמוז בעלי דבבו אלון דקפרון במריהון ופרט איך שכינתיה דיי
 דעגלא תרין : (א) ואקריבו סיקא סקרא ואסיקו עליון וקריבו ניקסון
 ואקטר עפא למיכול ולמשתי וקמו להון דקתקא בפולחנא נקראה :
 (ב) ופילו יי עם משה איז חות מן רבות וקרף דלא ריבית לה רבותא
 אלתו בגין ישאל וקדון חבילו עקדיהון עקה דאפיקתא מארעא דמערין :
 (ג) קמו בקריע מן אורחא דמקדמיטין בסיני לא תעברון לכוון צלם וצורה
 וקל דמו וקדון עבדו להון עיגל מתקבא וסגידו ליה ודחוליה ואקריבו קרמו
 אלון דחלקה ישאל דאקסוק מארעא דמערין : (ד) ואמר יי למשה גלי
 קרמי דיוגיון דקפא תרין וקא עם קשי קל הוא : (ה) וקדון אנת בעיתה
 ולא תפנין עליהון קרמי וקרתח רגו אשתא תקופתא בחון ואשציטון ואעבר
 וקד לעם בני : (ו) ואותחלת משה מן רתיקא ושירי לצלאה קדם יי אלתיה
 ואמר לקא יי ויקוף רוגה בעקף דתנקפת מארעא דמערין במיל רבובקיא
 תקופא : (ז) לקא דין יי מרין מצרעא דמשימירין למימר בבלישא אנפיקטון
 לקפלא ויהיון בני טורדיא תבור ותרסון ושירון וסגי ובגין לשעזא ותתון
 מעל אנפי ארעא טוב מתקוף רוגה ודרי תודו קרקף על בישקא דמלילת
 למעבד לעקף : (ח) ודי דביר לאברהם ליצחק ולישאל עבדו דמיקתא
 להון דמיקתו ופולחנתא להון אקמו ית בניבון די כוכובי שמיא וכל ארעא
 קרא דאמריית לבון אפון לבניבון וחקנן לעלם : (י) וקדו תודו מן קדם
 יי על בישקא דחשיב למעבד לעפיה : (יא) וארפני ונתת משה מן טוריא
 ויהיון לחי סכרתא בדיה לחון בתובין מתרין צמיריהון סיקא וסיקא
 אינון קריבין : (יב) ולחתיא עבדא דיי הינון וקתבא קתבא דיי הוא חקיק
 וקפרש על לחתיא : (יג) ושמע דישע ית קל עפא פר טיבבין דקדווא
 קדם עיגלא ואמר למשה קל סודרי קרבא במשוריתא : (יד) ואמר לא קל
 ניגרון דניצחון בסודרי קרבא ולא קל חלשין דמתגצחון מן בעלי דבביון
 דסודרי קרבא קל פלחו פולחנא טכראה ומקנן קרקא אנת שמע :
 (טו) וקדו פר קריב משה למשוריתא וקמא ית עיגלא וחקנן בידיון דישעיא
 סחננין וקנחין קרמו וסנאן קדו בגייה כמפשו ומשור קדם עפא ומן די תקף
 רמת רוגיה דמשה וטקן מן ידיו ית לחתיא ותבר ותיון בישפולי טוריא
 ברם דקבא קרישא די בהון קדו פרח וטיס לאורי שמיא וקדו צוח ואמר
 וקבל עד עפא דשקטו בסיני מן שום קודשא לא תעברון לבון צלם וצורה
 וקל דמו ולסוף ארבעין ויסון עבדו עיגל מתקבא דלית ביה מששא : (כ) וגסיב
 ית עיגלא וקבדו ואמר בגורא ושף עד דקדו חקיק ודרי על אנפי מוי
 דגחלא ואשצי ית בני ישאל וכל מאן דרוב מסון כל מאנא דדקבא קדו
 סיקא נקא באנקא : (כא) ואמר משה לאהרן כה עבד לה עפא תרין ארום
 אמתיה עליו חובא רבא : (כב) ואמר אהרן לא ותקוף רוגוא דרובני אנת
 ידעת ית עפא ארום בני צריקיא אינון ברם יצרא בישא דרא דאשציטון :

(כג) ואמר לו עבד לאהרן דתלן דמילין קרמא ארום דין משה נקרא
 דאקמא מארעא דמערין אישתלהב בשורא באישא דמלחמא מן קדם יי
 ולא אשתמוצענא מה קדו ליה בסיפיה : (כד) ואמריית להון לפאן אית דתב
 פריקו ויהבו לי ושלחתיא בגורא ואעז סנאן בגייה ונפס מניה דמות עיגלא
 תרין : (כה) וקמא משה ית עפא ארום פריעין הינון ארום פריעו על ידיו
 דאהרן ית בלילא קרישא דקדו ברישיון וקדו שקא רבא וקרא חקיק
 ובקשר ביה ונפס טכרון ביש בעקמי ארעא וקטן קרון שום ביש לחתיא :
 (כו) וקם משה בתרע סנהדרין דמשוריתא ואמר מאן הוא דחליא דיי ויתון
 לחתיא ואתבגשו לחתיא כל בני דלוי : (כז) ואמר להון קדון אמר יי אלתא
 דישאל כל מאן דרוב למעושת עממיא וקמאל בסיקא וקרון עבדו ותובו
 מתרע סנהדרין לתרע בי דינא במשוריתא ובעי מן קדם יי דישמפיק לבון
 חובא דא ואתפרשו מן רשיעיא פלחו פולחנא טכראה וקטולו אפילו נבר
 ית אחיו ונבר ית חבריה ואינש ית קריביה : (כח) וקבדו בני לוי די
 דמתקבא דמשה וקפלו מן עפא דקדו סין באפירון דקמילת סיקא בויקא
 דהיא כגין תלתא אלפין נקרא : (כט) ואמר משה קריבו קרובונן על
 שפיכות אדקא די בידיון וחקפיר לבון קדם יי ארום נגעיתון ובר בבריה
 ובאורי וליאיתא עליכון וקא דין בברקתא : (ל) וקדו בויקא אהרן ואמר
 משה לעקא אתון חבתון חובא רבא וקדו ואיסק ואצלי קדם יי תלויא איכפר
 על חוביכון : (לא) ותב משה וצלי קדם יי ואמר בקמו סנה רבון כל עלמא
 גלי קרקף משוקא די כנורא וקדון חב עפא תרין חובא רבא וקבדו להון
 דתלן דקדו : (לב) וקדון אין תשבוק לחוברון שובק ואין לא מתיני קרון
 מן ספר צדקיא דבתקבא שמי בגייה : (לג) ואמר יי למשה לא חמי
 לפיכחי שקד אלתו מאן דחב קרמי אמחיגיה מספרי : (לד) וקדון איזיל דבר
 ית עפא לאתר דמלילת לה קא פלאכי וטייר קרקף וקיוס אקערותי
 ואקטר עבדיון חוביון : (לה) וקבל סיקא דיי ית עפא על דקנן לעיגלא
 דעבד אהרן :

לג (א) ופילו יי עם משה איז אסתליק מארעא דמערין וקדו בגייה
 ואשציטון בגין מן מיל אנת ועפא דאפיקתא מארעא דמערין לארעא
 דמקמיית לאברהם ליצחק ולעקב למימר לבגדו איתגיה : (ב) ואיזון קרקף
 פלאך ואתריו על ידיו ית כגענא אמרעא חיתאי ופרינאי חוואי ויבוסאי :
 (ג) לארע עבדא חלב ודבש ארום ית אקטר דאיסליק שכינת יקרי מביניכון
 ברם לא ית וקרי שרי במרור משריתיון ארום עם קשי קל אנת דילמא
 אישצינכון בארעא : (ד) ושמע עפא ית פולחנא בישא דבין ואתאקלו
 ולא שיינו ובר ית תיקון ויגיה דאתיב להון בסיני דביה שקא רבא
 וקרישא חקיק וקפרש עליו : (ה) ואמר יי למשה אימר לבני ישאל איתון
 עם קשי קל שעה תרא קלילא איסליק אימר שכינתי מבניה ואישצינתי
 וקרון אעני תיקון ויגיה קדו דאתגלי קרמי מאן אעבד לה : (ו) ואתרוקנו

בני

יונתן

אחנס כלחא הוא דמות וללם על גוי וכן הוא כווקא רבס : (א) נכוס . נשתע ועיון
 כרשי כי טיטס דכר אחד נחמוס . מנכסח קטול בעלי דכנוי וכו' . סי' תת ל' .
 יסיס שטחח סחיסט מיתב בעלי דכנוי טנול סי' . אלס טופריס נחיוסון . וסרנו . חלופו
 ככוד סטיוס כחטוט טור וחו קרא אהרן כלחויס דלוי' יגדל סחטוס על איס כחוטו
 ויכס טיראל לא וו טעסס סעגל קף וו סקרא ת אלס סה יסל אחנס לה' כי חלוד
 דשטוס רוס וק' : (א) דלס ריבית לך רחוטא . סי' לא נתיח לך גיולס וככוד אלס ככוד
 וסרל דש' רש' וע' : (ב) חפנין . לבון עקתס כחוקוס ו' . טעניט ויתל . ככרוכס ס'
 פלח סכח אר' מלח טעסס סחס סחלס עד סחחחו חילוני : (ג) דמסחייון דלס
 חקפי וסלס כון טעניט כוס אלס ר'ל מנכאריס וסול סרעס מנכאר דכחכוי לא נכאל עד חלס
 אלס אחד ככאר עיון ברש' שוס : (ד) ויכוו ויכוו קדקן . ר'ל סיחחש על מחסנס
 רלכטוס וסול לבון כחוטוי מוסל על רלכטוס וסול סרעס מנכאר דכחכוי לא נכאל עד חלס
 סככל חקוס יככא סחיס חרעוס מורס על אשור וכן כול דכחכוי כרעס מ'ס' חוס יככא על
 סחחס : (ה) טעסו ומסור . סי' מלגל ומקד מלגון מסורחא דטורל עיון ברש' סס :
 חגל ווי כוס חגל על דחבין : (ב) וכל מלן דויכ חקן כל מלחא כו' סי' כל עיון
 לעגל כלי וסכ סי' וילס סיון כפיו דקסס על סיפ' דל' לנס נתיבו יסרל סחחס
 מחוקן מוס אלס עלל סחיוו אלס סיו סחוס טודקס וינתיס סיון נותני וסכ לעגל :
 (כ) כני דיקוי וכו' סי' דכסר סחכ סיס מלין ויכר מול מניד פסע יסרל . סח'סר
 סול סחטן סעסס ארוס . דלוי' אלס יתלס כל סחחוקן ססס כדשיפ' סיס קסס מלח
 ססס סול מיוכר ולל סל' אלס חלס ידעת כי כרע סול . אלס ססס דויקא סחלס סעסס
 סס רשוס ולל מלד נוס אכוסס כי כני דיקוס סס . או סי' ססס כי כרע סול על סכר

כ . וסס סחחנס כני דיקוי סול כמו כני סכולס לבון גמול דיוסין פקח סחחנס ענדל
 דק מודק לעכודס . סש' עכד זס סכול לעדוס וק' : (כד) וסלל סחחל כניסס . דויקו
 כדלויס כניסס ס' סקורל רכס'ל חומר לעולס יסל חלס טורס כחטוס סחחוק חטוס סחסיב
 אהרן ויל סעגל סוס סקרו סחמיס . לכן מחחנס ועלל סכטן כחוטו סלל סיס מן כסכע
 כחטוטות סכטוס דקרא אלס סכטסן סיס גרמל כוויק' : (כס) כלילא קריסל כו' . סירוס
 ארוס כחוס סכקרו סחלסס כרלסי יסרל כיון סחחלו ניטל מוס וחו סוס סחחנס ויסס
 סחל רכס ויקרא חקיק ומכרס כוס וכו' וכדסחחנס ככודו וכעולו כסכוק וינלו : וכסס סכטן סיס .
 סי' סס רע סחס טולס . וסול לבון סחלמוד כחטוטות סוס טיבו על פלוגי איס פלוגי וסכן
 סול . וככר סירעני עיוון סס : (כז) מתרע סנהדרין לתרע גי דינל וכו' . וכסו מן
 קדם ס' וכו' סול דורס סחלסס טעסר לשער וו פער סנהדרין . ומלות עברו עולמין
 כחפסל וכוסו עישוס סחוכס וק' : (כח) דחוס סיון כחסיסון . ר'ל מחלופס סילל סיון
 כניסס כדלעגל : (כט) דלחל דלחל ויקף רחח רוגוי . סחוס סיו סקס יסרל עילס מוס .
 לא סל'ל רח עולס אל סחין אלס כדסחחנס : (ל) ית אשכר דלסוק סכיות יקרי וכו' .
 רלס דכיוו סוס דרעס חוקנולס וכוס טיטס דכר חלס סחטווי סלל לפרס כדשיפ' דקסס
 לדיוס מל' מן חלך כדך . וסל ארעיסל יוסר יכ יסרל מלחל' דככוי כי לא יסל לסעסכס
 וכדשיפ' סס סחול סחיס ולין עוסס אלס סחטווי . לכן ויכר ניסל לפ' לבון סחחוקן וכו'
 סכוק דרעס חוקנולס סלל סול כחוס כספר סחחוקנולס חולל סחחפריס כולס מחליון למשינל
 עיוון כדכייסס . ורעס וינן לפרס מלח אלתל לכחס אופוס לבון סיון כמו ויעל מעל
 אכרסס ומלגון עילס . וגס כרעס לסיו וסלחריו כסכוק סחין לו כרעס וקל סחלס סחחפריס
 וסכן דוק : (ד) סיון ויניס . יס לפרס דרעס סיון כרל'ס ועל' וקנן : (ו) דלחוקן ס'
 אלסן

בני ישראל מן תיקון ויצודו דקמא רבא קפריש בתיב בחון דאתיבהו לחון למתנה מן טוור חורב: (א) ומשה נביבון וטמירטון במשכן אולפן אורייתא דיליה ברם ית משקנא נסב מתמן ופרסיה ליה מברא למשרותא ארחוק ותיה מן משרותית עמא דאתגרון תרין אלפין אמין וקרא קרי ליה משכן בית אילפנא וקרא קל סאן דתבר בתתקבא ברב שלים קרם יי דיה נפיק למשכן בית אילפנא למשרותא מודי על חוביה ומעלי על חוביה ומעלי ומשקב ליה: (ח) וקרא בר תיה נפיק משה מן משרותא ואלו למשקנא קרימין כל רשיעי עמא ומתערתון גבר בתרע משקניה ומסמלון בעינא בישא אחורי משה עד זמן מעליה למשקנא: (ט) וקרא בר אעיל משה למשקנא נחיה עמידא הענן ומרי ומאי בתרע משקנא ומסמליל מיקרא הוי עם משה: (י) וחסן כל עמא ית עמידא העננא קאי בתרע משקנא ופן יד קרימין כל עמא ונבגין כל קבל משקנא בקרימין בתרע משקניה: (יא) ומסמליל יי עם משה ממלל קבל ממלל כל דבורא דיה שמע ברם ווי אפין לא דיה חמי היקבא דמסמליל גבר עם חכריה ומן בחר דאקסמליק כל דבורא תאיב למשרותא ויהני פתנגמא לכנישתיהו דישראל ברם משומקניה ויחשע בר גון דיה טלי לא חור נוע מנו משקניה: (יב) ואמר משה קרם יי חמי מה דאנת אמר לי סליק ית עמא תרין ואנת לא אודעמי ית סאן דאנת שלח עמי ואנת במיקרה אסרת מניית יתה בשום טף ואף אשקרת רחמין קרמי: (יג) וקרון אין בבעש אשכחית רחמין קרמך אודעני קרון ית אורח טובך ואנכע דקמך דיה אנת כרבר עם בני גשא וקאין מטי לחון וי בתיבון ולחיובון די פוזאין ורוב זקאין מטי לחון וי בקוורתיו ותיבין מטי לחון וי בחוביהו מן בגלל דאשכח רחמין קרמך וגלי קרמך ארום עמך עמא תרין: (יד) ואמר אסמין עד דקרבון סבר אפין דיוקוא ומן בחר קרון אנות לה: (טו) ואמר ליה אין לית אפין מלקבא כננא לא תקלקננא מיכא סקבר אפין דיוקוא: (טז) ובקבא יתעדע קרון ארום אשכחית רחמין קרמך אנת ועמך אלמן בגללות שקינתא עמין ויתעקבו לאן פרישין בסקלקתה רוח נבואה מעילו אומיא ותני מסמליל ברוח קורשא לי ולעמך מן בגלל דניתי משניי קבל עממאי העל אנפי ארעא: (יז) ואמר יי למשה אף ית פתנגמא דרין דמליקתא אעבר ארום אשכחמא רחמין קרמי ופניית יהה בשום טב: (יח) ואמר אחמי קרון ותי ית קרמך: (יט) ואמר אנת מעבר כל קבילת טובי קרמך ואקרי בשום מיקרי הוי קרמך ואיחוס על סאן דחמי ליה למיחוס ואיחוס על סאן דחמי ליה למתרחמא: (כ) ואמר לית אפשר לה למיחמי ית סבר אפי ארום לא יתמינני אנשא ויתמינ: (כא) ואמר יי קא אחר מתמן קרמי ותני מעשר על מינרא: (כב) ויהי במעבר ובר שקינתי ואשוניק באספלידא דמינרא ואניו במיקרי עלה עד זמן דאעבר: (כג) ואעבר ית פתי מלאכיא דקרימין קרמי ותחמי ית קמור דבידא דתפילי אימר שקינתי ואפי אימר שקינתי לית אפשר לה למיחמי:

לד' ואמר יי למשה פסל לה תרין לוחי אבניו הוי בקרמאי ואבתיב על לוחיא ית פתנגמא דיהו על לוחי קרמאי די תברקא: (ב) ותני

ופין לצפרא ותיסוק לצפרא לטוורא דסיני ותתעמר קרמי מתן על ריש טורא: (ג) ואינש לא נסך עמך ואף אינש לא יתחמי ככל טוורא אף עמא ותורי לא ירשון כל קביל טוורא דהוא: (ד) ופסל תרין לוחי אבניו הוי בקרמאי ואקרי משה בצפרא וסליק לטוורא דסיני היקבא דמקוד ויחיה וגיב בידה תרין לוחי אבניא: (ה) ואתגלי יי בענני אימר שקינתי ואתעמר משה עמיה מתן וקרא משה בשום מימרא הוי: (ו) ואעבר יי שקינתי על אפי וקרא יי אלחא רחמננא ותננא אנה רוח וקריב רחמין וממני למעבר חסד וקשום: (ז) נטיר חסד וטיבו לאלפי דרין שרי ושביק על חובין ומעבר על מרודין ומכפר על חסאין מלה לדחייבון דאורייתא ולדלא תיבין לא סופי ביום דיקבא רבא מסער חובי אבתו על בגין מרודין על דר תליתאי ועל רביעאי: (ח) ואחורי משה ונתן על ארעא וקרי: (ט) ואמר אין בבעש אשכחית רחמין קרמך יי תיה קרון שקינת וקרה יי פינגמא ארום עם קשי קבל הא ותשכבו לחובנא ולתשאנא ותחסיננא ית ארעא דקרימית לאבתנגמא הלא תשלחפינא בעם אחרי: (י) ואמר דא אנת גור קום הלא אשליחיה עמא תרין בעם אחיון ברם סמך וקפון אוכלוסין דצדיקין קביל כל עמך אעביר פרישן לחון בזמן דיקבון בשבתייתא ונתרות ככל ואסליקטון מתמן ואשרינו מן לגיו לגסי סמכפיין וכתיבון פרישן לא אתבריו ככל דיימי ארעא ובכל עממאי ורחמין כל עמא דאנת שרי בעיתון ביקמא דהוא ית עוברא הוי ארום דחיל הוא דאנת עביר עמך: (יא) טור לה ית מה דאנת קספוד לה יוקא בין האנא מתנה מן קרמך ית אמרתי ובענני ותיחמי ופריי ותיחמי ויבנאי: (יב) איסמיר לה דילקא תגור קים לתיב ארעא דאנת עליל עלה דלמא ותי לתקלא בענן: (יג) ארום ית איגוריהו תתרו וית קמתרון תתברין וית אשריהו תקצצו: (יד) ארום לית לכוז רש לנסוד לאלקא אחרין ארום יי קנאי ופרען שמיא אלה קנאי ופרען הוא: (טו) דילקא תגור קים לתיב ארעא ויטעון בחר מעותיהו וידקרון למערתיהו ויזקטן לה ותיכול מן דיכתי מעותיהו: (טז) ותיסב סמכתייהו קנה וכוז מעין בתייהו בחר מעותיהו מפעין איתיה בנה פתר מעותיהו: (יז) דתקן דמקבא לא תעברון לכוז: (יח) ית תגא דפסייריא תנסרון שויבעא ויסיכול פטירא דיקבא דפסקותה לכוז יתמא דאיביא ארום ביקרמא דאיביא נמקתון פריקן סמכתי: (יט) כל פתח וולקא דילידוא וכל בעיקה תקביל מנהו דבריא התורי ואמרי: (כ) ובוקרא דתקרא תפרוק באיקרא ואין לא תפרוק ותנקפיה בקופין וכל בוקרא דקרה תפרוק ולא יתחמון קרמי רמנין: (כא) שיקא יסמין תפלה וביוקא שקינתי תנוח ברדייא ובחזרא תנוח: (כב) ותנא דשכונתיא תעביר לה בזמן בפורי חצר רחמין ותנא דקנשא במיקמא דשקא: (כג) תלת ויפנין בשקא יתחמין כל דמרה קרם רבו עלמתי יי אלקא דישראל: (כד) ארום איתריה עמין מן קרמך ואמתי ית תרוקא ויא יתמיד אינש ית ארעה בזמן מיקמך לאתחפא קרם יי אלקה תלת ויפנין בשקא: (כה) לא תכסון קרם עד לא תבסין חמיע נקסת פסתי ולא ויתון לצפרא בר מסך דקמא מרבי גבסת פיסקא: (כו) שריו בוקרת פיירי ארעבון

תיתון

אלפין אמין . עיין כרמי ומקורו כמתחמא טעויר טעויר ענדת סוככס לכבוד האקוס כ"ס סיה סגויר כמחמא משרא כדוי סאני רק ד' אחת אלל מ"מ לא ויתר מנ' אלפסי כרי סימלנו ליק כעת סה להסלל מ"מ: (א) דהדר כתובא . סי' דחור כתובא: (ב) מתתלון כתיבא כ"ס . רבי' משרבו נשבת . ויהי לא ס"ל אלה לגנאי ופגנות רבי אחי ו' יתק סוף כפ"ק דקריסין ופאברו כות סוקין כות זלורו עכס וכי: (ג) ממלל קבל ממלל . וכן מ"א כלן . וגני מתן תורס נמי כ' ואתחן סוקין פיסס כפויס דבר ס' מוכס . ומה שמינס עתמס גלל תננו אונפן כלנסין . כונו כוס נלחו על דברות אלקוס . סלחת דבר וכתוס נשבת . וכוו פיסס מרי אונפן כמתע וכמו פיסס אל פיסס . מן כלה הסוכין סלס סוכס וסכס ויהי ספיר סה ויסס לפסינס ולא כלה ויגד להס דברי ססס . וכן מדוקק לכדי כסרתכ הענין כמו פסינס וסעודת חוקת כליס על כון ואין כלן מקוס להאריך כלה סה ואם יגמור ססס בעדי אויחא לזור כדוסס בעוד אלפי אסס קלסו תלה מסס וכילו מסס מרמנו: (ד) ומתני' סי' וססי: טלי . נער משרת: (ו) סוף אית מרכי ובי' סי' סוף אית משרת עם בני אדם . ולמה ית דיקר רע ווי ויס דיקר וטוב לו . וכן סוף כתיב כסרות סוף משרתס כע"ל: (ז) עד דיססין סבר אפין כו' . סי' מסכרול עם ספ"ק דכרכות סלחנ לו סק"ס למסס חוקת לו עד שיעברו פיסס של זעס: (ט) אין לית אפין

מלכות מנח . פי' אם לא יסירו ממנו פיסס של זעס ופיוס אית תרגמו עת"ל: (ט) כמלכות סמינק . כל זס עם ג' דכריס סקס מסס מלפני סק"ס ונתן לו וכי' ופי' וסיין כרמי' כי דיק אחד לסס: (י) כל כמלכות סוסי . סי' כל מדות סוסי . וחסוס על פתי דחמי ליה למיחוס דלא ס"ל כרמי דאמר וחסוי אפי' סאני כנון וכי' (כ) כלסלידא . ית לגרוס כדלי'ס הוא תרגס סל נכרת סלור וכן כלסון רול' ס"ק דכרתא חוסת דלסלידא . ומתפסיס סוסי' כסס ערוך סכוס מעריס וסס כרי'ס: (ג) קמור דכירא . אס סגוריס כלה וסירוסו קבר סלתיין סל יד וכן גס כמרח' ס"ק דכריות סתמח חמר ר'ס מלמד ססרסל לו קבר סלתיין גס כי מ"ל אחורי ספטו סכסל רלס ק"ל מתחשו . מ"מ אין תימח' לפסי' אלל די דכן כמתע כמי מדכרי ססכר' ססכרי סכות גס הרקעו דק ק"ד ע"כ כסכ לסדיר סקבר מ"מ רמנו לסלתיין סל די . סכל סספסרות נקברו כס וסכרי סיוע דכרוו כתיב' ע"ס . ויס גורכיס לכמה אופניס דכירא קיסור כמו ססוס כירוסלמי או קיסור דכירא . ור"ל קבר סל סוף ססיר ככל רלס כלחוריו וק"ל: (ג) ואתעדע ז'ל . הוא תרגמו סל ויחיל . מגודת קמון ונתעדוד וכן מתרגס על ויחיל לקון: (ד) להחייבין לאורייתא . עיין כרמי' ומ"ס לאורייתא י'ל דכס מלת לאלפסי מלשון אללסך חמס: (ט) סלחנסינא . סי' לסון חילוף וכולס סל תליסס לאוחס אחתי וס' לסון קמור ככרת סרן סוקין מתחשו כמי מתמן: (י) כרס מוך יסוקן אוכלוסין דיקוס סי' חילולו סקדא לוי סכל ססיס' דקדל סכר לני עסס ענין . מתעס כמסמשו וזק

תתנו לבית מקדשא דני אלהיכון לית אתון רשאין לא למבשלא ולא למיכול
 בשאר תהוין מערבין בתרא ולא יתקפו רגזי כבון וארשין פירי
 אילניכון עם בוסרא בלבוביהון ושרפהון בתרא : (כו) ואמר יי למשה
 כתוב לה ית פתגמאי האלון ארום על סיפר פתגמאי האלון גורית עמד
 קיים ועם ישראל : (כז) ויהי חפן קדם יי ארבעין ימים וארבעין לילון
 לתקא לא אכל ומי לא אשמי וכתב על לוחיא חרונותא ית פתגמי קיימא
 עשרתי דבוריא דהו פתיבין על לוחיא קרמאי : (כח) ויהי כוון פיתת
 משה כן טורא דסינ והרין לוחי דסדרותא בידא דמשה במיתתיה כן
 טורא ומשה לא חכים ארום אשתבדר ווי איקנין דאנפיו דתת ליה כן
 ווי איקר שביקתא דני כוון פתגמאי עמיה : (ל) ותקא אחרן וכל בני
 ישראל ית משה וקא אשתבדר ווי איקנין דאנפיו דתתיו כן למקרא
 לתתיה : (לא) וקרא להון משה ותבו לתתיה אחרן וכל ברבאי
 דאיקנין גגורין בבנישתא וסליל משה עמהון : (לב) ומבחר גרין
 איתקריבו כל בני ישראל ופקדינן ית כל מה דסליל יי עמיה כטורא
 דסיני : (לג) ופקס משה כן לסליל עמהון ויהב על איקנין דבית אנפיו סודרא :
 (לד) וכד עליל משה לקדם יי למקלא עמיה מערי ית סודרא על איקנין
 דבית אנפיו עד סופקיה ונסיק ויכליל עם בני ישראל ית מה דאתפקין :
 (לה) ותכין בני ישראל ית איקנין דמשה ארום אשתבדר ווי איקנין
 דאנפיו משה ואזיב משה ית סודרא על בית אנפיו עד זמן סגוליה דמקלא
 עמיה : ם ם ם

פרשת ויקהל

לה (א) ויקהל וכנס משה ית כל בנישתא דבני ישראל ואמר להון אלון
 פתגמאי דפקדו יי למעבד יתהון : (ב) שתא יומיתתעבד
 עבידתא וביוקא שביקתא דני לכוון קדשא שבתא ניהא קדם יי כל היעבד
 עבידתא ביוקא דשבתא אתקמלא יתקמיל כמטלות אבנין : (ג) עמי
 בני ישראל לא תבערון אשתא כבל אחר מתבניכון ביוקא דשבתא :
 (ד) ואמר משה לכל בנישתא דבני ישראל למימר דין פתגמאי דפקדו יי
 למימר : (ה) סבו מכוון אפרשותא קדם יי כל סאן דאתרעי לבית יתיה
 אפרשות דני דתבא וכספא ונחשא : (ו) ותיכלא וארנונא וצבע ודורי
 ובזין ומעוני : (ז) ומשכי דדוקרי כסמני ומשכי דסמנא וקיס דשקא :
 (ח) ומשקא לאגרותא בושמאי למשה רבנא וקמורת בוסמאי :
 (ט) מרגלון דבורלון היטין ומרגלון דאשלתמא למשקא באפודא
 ובחושאנא : (י) וכל תמיטי לבא דבכוון יתהון ועברון ית כל דפקדו יי :
 (יא) ית משקנא ית פרסיה ית חפא דתלה ית פורפו ית לוחי ית גרזי
 ית עמודי ית חורזי : (יב) ית ארונא ית אריחוי ית כפורתא ית פרנדא
 דפרקא : (יג) ית פתורא ית אריחוי ית כל כגזי ית לחם דאפאי :
 (יד) ית סקרתא דאגורי ית סקתא ית בוציקא ית משקא דאגרותא :
 (טו) ית מדקתא דקמורת בוסמאי ית אריחוי ית משקא דרביתא ית
 קמורת בוסמאי ית פרקא דתרגא לתרע משקני ומקנא : (טז) ית סדקתא
 דעלתא ית קנגל דתחשא דלית ית אריחוי ית כל כמי ית ביוקא ית

בסמיה : (יז) ית ויילות דתקא ית עמודי ית חורזיקא ית פרקא דתרגע
 דתקא : (יח) ית סמני משכונא ית סמני דתקא ית אמנוהון : (יט) ית
 לבושי שבושא לשמשא בקדשא ית לבושי קדשא דלאחרן כהנא ית
 לבושי כגזי לשמשא : (כ) ונפקו כל בנישתא דבני ישראל מן קדם משה :
 (כא) ואתו כל גבר דאתרעי לבית וכל דאשלימית רוחיה בגבוותא דעמיה
 דיתתיו ית אפרשותא לקדם יי לעבדת משקני ומקנא וכל פולחניה וכלבושי
 קדשא : (כב) ואתו נבכריא עם נשיא כל סאן דאתרעי לבית יתיה שירין
 ושיוון עמון ויחזקין וכל הקשית דתב וכל גבר דארים ארמית דתבא
 קדם יי : (כג) וכל גבר דתישתבת עמיה תיקרא וארנונא וצבע וחורי ובזין
 וקעני ומשכי דדוקרי כסמני ומשכי דסמנא התינו : (כד) כל דארים
 ארמית כספא ונחשא ותינו ית אפרשותא קדם יי וכל סאן דתישתבת עמיה
 קיסין דשקא לכל עבידת פולחנא היתתו : (כה) וכל אתקא תמיטת עמיה
 בידא תות עזלא ופקנין כל עזיל ית תיקלא ית ארנונא ית צבע ודורי
 ית בוצא : (כו) וכל נשיא דאתרעי לביתן עמהון ברחקתא היו עזון ית
 מעוניא על וייתרון ומנפסין יתהון בר דנין תיון : (כז) ועניי שקמא
 אזלו לפישון ודלון סמני ית אבני ביהלות תילא ית אבני אשלתמא
 לשקא באיפודא ובחושאנא ומתון יתהון באנפי כפורתא אולין ברבני
 ישראל ומייתן יתהון לצורה עבידתא : (כח) ותכין עניי שקמא ואזין
 לג עזן ונפסין סמני ית בושמא בחורא ית משקא דתקא לאגרותא
 ית אפרקתא תיקא למשה רבנא וקמורת בוסמאי : (כט) כל גבר בר
 ישראל ואתקא בת ישראל דאתרעי לביתן עמהון לאיתקא לכל עבידתא
 דפקדו למעבד בידא דמשה ותינו בני ישראל נבכריא קדם יי : (ל) ואמר
 משה לבני ישראל חכוון דמיני יי בשום טב בצלאל בר אויר בר חור לשבטא
 דחורא : (לא) ואשלים עמיה רוח גבוהא כן קדם יי ברוכקתא בסוקלתו
 ובמנדעא ובכל עבידתא : (לב) ואלקא אוקניון למעבד ברהבא ובכספא
 ובנחשא : (לג) ובאגלות מרגליתא מתבא לאשלתמא כהון ית עבידתא
 ובגרות קיסא למעבד בכל עבידת אוקניון : (לד) ולמלח אוקניותא
 למשאר אוקניא יתב כגזעא בלפיה חזא ואהליאב בר אחיסקד לשבטא
 דין : (לה) אשלים עמהון סמיות לכא למעבד כל עבידת גזר
 ואזין וצירי דתיכלא ובארנונא ובצבע ודורי ובכוצא וגרזי עבדי כל
 עבידתא ומלפי אוקניון :

לך (א) ועבד בצלאל ואהליאב וכל גבר חכים לבא דיהב יי חוכמתא
 וסוקלתא דהון למידע למעבד ית כל עבידת פולחן קדשא לכל מה
 דפקדו יי : (ב) וקרא משה לבצלאל ודאהליאב וכל גבר חכים לבא
 דיהב יי חוכמתא בלפיה כל סאן דאתרעי לבית למיקרב לעבידתא למעבד
 דתה : (ג) וגסבו כן קדם משה ית כל אפרשותא דיתתיו בני ישראל
 לעבדת פולחן קדשא למעבד דתה היטין מיתין ליה חוב נדקתא בצפר
 בצפר כן כמטניון : (ד) ואתו כל חכמיא דהון ית כל עבידת קדשא
 גבר גבר מעבידתיה היטין עבדון : (ה) ואפרו למשה כמניין עמא
 למייתא מיסת פולחנא לעבידתא דפקדו יי למעבד דתה : (ו) ופקדו
 משה ואעברו כרווא במשרותא למימר גבר ואתקא לא יעבדון חוב עבידתא
 לאפרשות

יונתן

ס'ל כתי בכתיס מתיב נטל קני סוד מן העשרה : ירושלמי (ט) אזי סחו וזיוסין
 וכו' . הוא ג'ל לטון סח :
 פרשת ויקהל
 (ח) וחדו מתבוא . הוא סידות טבס סודיס סודיש . ועל סוף תרגום כתיב
 מתני . והוא ל'ס ויחטת כאל לבנת וק'ל : (כא) רוחים כנולח' וכו' הסגל
 הכרתי לרוח ז'ס דמלי נשאו לכו ונדס רוחו . אלף רמ' לוח כנולח כמו ויחל' אוטו
 רוח אלוקים וכו' וק'ל : (כב) י'ג וסכין ס'י' כוכב טל וכו' ואין להק' ס'ס כי ס'ס סידור
 עירין פירוס סידור סודיס . וסיון עוקן סידור חוסתיו וכו' סחוק כדשיס'י על סוד
 חיה מחוכין דוקן : (כג) עולן על גויהסן . ס'י' שבוטס כגוסס טל עוים סוד : ומספין .
 כמו ומספין והוא לטן נגדא סרין סידורס וספ' : (כד) ועניי סמאי וכו' . וכן הוא כמחמת
 נשיאס ממש וכן הוא חומר נשיאס ורות וגסס חין . וצ' סידורס נמי לוי ספוקי סמאי
 סגססס כי סגססס לחוסיס . ור'ל סגלו סגססס לסיסין לקחו ממש חזני ססס סמוליס
 כחול סיס וסגססס אוסס סוקן למחיס יסאל וסמאי יסאל סגלו ולקוסס וסמוליס למסין :
 (כז) ותיכין עניי סמאי וכו' . דיוק סני דלס ס'י' נשיאס נשיאס יסאל סמין סגלו
 ססס

לאפרשות קודשא ופקס עמא מלאיחא : (י) ועיבדתא הות כמיסת לכל
 עיבדתא ועבדו יתה וברס שירו : (ח) ועבדו כל חמימי לבא ות משקנא
 עשר ירעו דבין שויר ותכלא וארנוונא וצבע ודורי צורת פרובין עובר
 אופן עבד יתהו : (ט) אורקא דיריעתא חדא עשרין ותכני אופן ופתיא
 ארבע אופן כסום דיריעתא חדא משתתא חדא לכל יריעתא : (י) ולפיה
 ית חמש ירעו חדא עם חדא וחמש ירעו לפיה חדא עם חדא : (יא) ועבד
 עטבון דתיכלא על שיפתא דיריעתא חדא כסיטרא בית לופי פן עבד
 כשיפתא דיריעתא בית לופי תניינא : (יב) חמשין עטבין עבד דיריעתא
 חדא וחמשין עטבין עבד כסמרא דיריעתא דבית לופי תניינא ככוונן עטביא
 חדא לקביל חדא : (יג) ועבד חמשין פורין דרדב ולפיה ית יריעתא חדא
 עם חדא בפורפיא ויהו משקנא חד : (יד) ועבד ירעו דמעו לפקסא על
 משקנא חרסבי ירעו עבד יתהו : (טו) אורקא דיריעתא חדא תלתין אופן
 וארבע אופן פותיא דיריעתא חדא משתתא חדא לחרסבי ירעו : (טז) ולפיה
 ית חמש ירעו לחוד כל קביל חמשא סמרי אורייתא וית שית ירעו לחוד
 כל קביל שיחא סמרי כתיבתא : (יז) ועבד עטבין חמשין על שיפתא דיריעתא
 כשיפתא בית לופי וחמשין עטבין עבד על שיפתא דיריעתא דבית לופי
 תניינא : (יח) ועבד פרופין דחמשא ולפקא ית משקנא למחוי חד : (יט) ועבד
 חופא למשקנא משכי דדכרי כסמרי ומשכי דססגונא לשללא כלעילא :
 (כ) ועבד ית לוחיא למשקנא כן קיפי שיטא קימין הי כאורח נציביון :
 (כא) עשר אופן אורקא דלוחא ואקתא ופלגא דאקתא פותיה דלוחא חד :
 (כב) תרין צירין דלוחא חד ככוונן סמרי חד בגו סמרי חד היכרין עבד קבל
 לופי משקנא : (כג) ועבד ית לוחיא למשקנא עשרין לוחין לרוח עובר
 דרוקא : (כד) וארבעין חוקרין דקספ עבד החות עשרין לוחיא תרין חוקרין
 תחות לוחא חד לתרין צירוי ותרין חוקרין תחות לוחא חד לתרין צירוי :
 (כה) ולקסטר משקנא תניינא לרוח ציפונא עבד עשרין לוחין : (כו) וארבעין
 חוקריון דקספ תרין חוקרין תחות לוחא חד ותרין חוקרין תחות לוחא חד :
 (כז) ולקסיפי משקנא מערבא ועבד שיחא לוחין : (כח) ותרין לוחיא עבד
 לוחית משקנא בסופידיון : (כט) והיון כוונין מלרע וכתרא היון כוונין
 דרשיותו בעוקתא חדא היכרין עבד להבדילן לתרמין ויונין : (ל) והיון
 תמינא לוחין וחוקריון דקספ שיחא חוקרין תרין חוקרין תרין חוקרין
 תחות לוחא חד : (לא) ועבד גרין דקסיפי שיטא חמשא לוחיא סמרי משקנא
 חד : (לב) וחמשא גרין לוחיא סמרי משקנא תניינא וחמשא גרין לוחיא
 סמרי משקנא לסופידיון מערבא : (לג) ועבד ית גנרא כציעאה לשלכשא
 בגו לוחיא מן קיפי לספי מן אילנא דנציב אברתם אבונן כבירא דשבע
 וצלי תמן בשום כירא היי אלהא עלקא : (לד) וית לוחיא חפא דקבא
 וית עוקתיון עבד דקבא ארתא לגרין ורפא ית גרין דקבא : (לה) ועבד
 ית פרנדא דתיכלא וארנוונא וצבע ודורי ובין שויר עובר אופן עבד
 יתה פרובין צירין : (לו) ועבד לה ארבעה עמודי קיפי שיטא ורפסנן דקבא
 וישוין דקבא ואמה לוחן ארבעה חוקרין דקבא : (לז) ועבד ולין פריס
 דתרע משקנא דתיכלא וארנוונא וצבע ודורי ובין שויר עובר ציר : (לח) וית
 עמודי חמשא וית (ויהוין ורפי רישיון וכיבושיון דקבא וחוקריון חמשא
 דנחשא :

לז (א) ועבד בצלאל ית ארונא דקסי שיטא חרמין אופן ופלגא אורפיה
 ואקתא ופלגא פותיה ואקתא ופלגא רומיה : (ב) והפניה דרב דבי
 כניי ומכרא ועבד ליה דיר דרדב חוור חוור : (ג) ואמה ליה ארבע עוקין
 דרדב על ארבע אכתורוי ותרמין עוקין על סמריה חד ותרמין עוקין על

יונתן

כוס אלא תנ"ע . וזו נמלס חס עניס ויהי ג"כ הסוק . וזו חוכר למעלה דכתיב בים
 וסכאס חב יוד רשונס וחוס נלמוד פי עניס כדכרסנו : (א) סמרי אורייתא
 כבד תפוס כדכרניו לעיל סרנו נגד חמס חומי תורס ושיחא סמרי חמס : (ב) לללא
 סרס למכר חלמס : (ג) כחות ויסכון . כן סח גמרא פ' לולג סגול וספח לוי קטני
 שמיס עומדים שומדים דוך גדילתם ופירש"י חתהון למס ועוקין למעלה כדכרסנו : (ג) ירשמי
 לברוך בני לוחיא . ו"ח סחא לטון גמרא פ' סחאס סנס וסכרדקיס וניס אלו סס
 שני ססיס . ולפי סנין דבאן טו נחיס סנין ס' ויהר סרד סכאל סכריוס וק' :

(1) כנס מומס סווס פוסכא . פ' לנד פווס סיס ספס : (ח) סווחא דחומין . לטן
 כיסוי ועין כחם שפס' פ' תרומס וק"ל :
 (ד) גומריא ונרמיא . נחלים ועממות ולכן סיס סוככר כדו לקבל נחלים ועממות שומרות :
 (ה) חמססקלירי נחשא . פ' טוב חות סחכס . וסול ל' רז' חמססקלירי סחכרס וסס
 סחכרס סמסוס סכידות סחכללו סס וכו' . יטל לכות סרדכ סמסוס סכחוסס כנעל
 סמסוס וע"ס :

תרגום יונתן

סדר

פקודי

בן עזיאל

יד

בימקא ובליליא וית משהא דאגרוותא : (לח) וית מדבחה דדבחה וית
 משהא דרבותא וית קטורת בוסמא וית פרסא דבתרע משקנא : (לט) וית
 מדבחה דהקשא וית קנגיל דהקשא דלית וית ארוחא וית כל מני וית כירא
 וית בסיסיה : (מ) וית וילא דרחה וית עמודא וית חומרהא וית פרסא לתרע
 דרחה וית אטווי ומתקתא וית כל מני פולחן משקנא למשכן ויקנא :
 (מא) וית קבושי שמושא לשמשא בקדשא וית לבושי קדשא לאהרן כהנא
 וית לבושי בניו לשמשא : (מב) וית ככל מה דפקוד וית משה דיקרון
 עקרו בני ישראל וית כל פולחנא : (מג) ויקנא משה וית כל פולחנא וית
 עקרו וית היקמא דפקוד וית יקרין עקרו וקרין ויתון משה ואמר תשרי
 שכינתא דיי בעקבדו וירכון :

מ (א) ומליל וית עם משה למימר : (ב) ביקמא דרחה קמאה הוא ירחה
 דניסן כסדר לרחה תקום וית משקנא משכן ויקנא : (ג) ותשרי
 תמן וית ארוגא כסדרותא ותמליל על ארוגא וית כפורתא : (ד) ותגעל וית
 פתורא כסדר צפנא כמול דמסמן סתוהוב יתרא דמסמן ויתון רסיי
 מלקושין על עסקין למתפנקא כהון דייורי עלמא ותסדר וית סדרו תרון
 סדרו לחמא ויאה שית עגורין כסדרא כל קביל שבטוי העקב ותהגעל
 וית כנרתא כסדר דרוקא כמול דמסמן שכולי שקשא ויתרא ומתמן
 איסרסון הנדורו ותמן נגנו חכמתא דמתילין לנדורו ותדליק וית בוציערא
 שובעא כל קביל שבעתי כובביא דמתירין לצדקא דמגורין לעלמא
 בזכותיהו : (ה) ותמן וית מדבחה דרחה לקטורת בוסמא קדם ארוגא
 דסדרותא כמול תבימא העסקין באוריותא ויתירון דייורי וית כמטרת
 בוסמא ותשרי וית פרסא דתרעא למשקנא כמול צדיקא דתמן בזכותיהו
 על עמא בית ישראל : (ו) ותמן וית מדבחה דרחה קדם תרע משכן ויקנא
 כמול עתיריא דמסדרין פתורא קדם מרעיהו ויסרסון סקנא ויסתבוב
 לרין חוביהו כאלו מפרבין עתהא על מדבחה : (ז) ותמן וית כירא בני
 משכן ויקנא וביני מדבחה ותמן תמן מוי כמול חובבי דקרון כתיבתא
 ושרין עקבימתיהו הי כמא : (ח) ותשרי וית דרחה חוור חוור כמול זכות
 אבהת עלמא דמסדרין חוור חוור לעמא בית ישראל ותמן וית פרסא דתרע
 דרחה כמול זכות אמהת עלמא דרסיי בתרע גיתגם מן בגלל דא ועלון
 תמן נפשת דרדקי עמא דישראל : (ט) ותסבי וית משהא דרבותא ותרבי
 וית משקנא וית כל דביה ותקדש ויתיה כמול כליל המלכותא דבית יהודה
 ופלגא משהא העתיד למסר וית ישראל כסוף ויקנא : (י) ותרבי וית מדבחה
 העלתא וית כל מני ותקדש וית מדבחה וית מדבחה קודש קודשין כמול
 קלילא דרבוותא דאחרן ובניו ואלויה כהנא רבא העתיד למשתלחא כסוף
 בלוקתא : (יא) ותרבי וית כירא וית בסיסיה ותקדש ויתיה כמול וירשע
 משמשנתרבא הסנהדרון העשית העל ידוי עתירא ארעא דישראל לאותפנא

ומשחא בר אפרים דנפיק מציה דעל ידוי עתירין בית ישראל למנצחא לטג
 ולסייעתיה כסוף ויקנא : (יב) ותקריב וית אחרן וית בניו לתרע משכן ויקנא
 ותסרי ויתון כמא : (יג) ותלביש וית אחרן וית לבושי קדשא ותרבי ויתיה
 ותקדש ויתיה וישמש קדמי : (יד) וית בניו מקריב ותלבישין בירונן :
 (טו) ותרבי ויתון היקמא דרבית וית אבוחין וישמשין קדמי ויתיה לטגו לרין
 רבותיהו לכהנת עלם לדרויהו : (טז) ועבר משה וית ככל מה דפקוד וית
 ויתיה דיקרון עבר : (יז) ויהוה בקרחה קמאה היא ירחה דניסן בשמא תמיתא
 דחד לרחה איתקם משקנא : (יח) ואקים משה וית משקנא ויתב וית היקרין
 ושרי וית לחווי ויתב וית נגרוי ואקים וית עמודוי : (יט) ופרס וית פרסא על
 משקנא ושריית חופאה דמשקנא עלוי מן לעילא היקמא דפקוד וית משה :
 (כ) ונסיב וית תרון לחוי אבנא לחוי קנימא דאתיהיבו ליה בחורב ויהו קנימין
 על את בבית אולפנא הנון לחוי סדרותא ותבירי לחוי ארוגא ושרי וית
 ארוחא על ארוגא ויתב וית כפורתא כהרי כרוביא דנפקין נגיד משה על
 ארוגא למעלא : (כא) ותגעל וית ארוגא למשקנא ושרי וית פרסא דפרסא
 ויתקלית על ארוגא כסדרותא היקמא דפקוד וית משה : (כב) ויתב וית
 פתורא כמשכן ויקנא על שדא דמשקנא ציפנא כמול לפרגודא :
 (כג) וסדר עלווי סדרין דלחיים קדם וית היקמא דפקוד וית משה :
 (כד) ושרי וית כנרתא כמסמן בוסמא קדם כל קביל פתורא על שדא דמשקנא
 דרוקא : (כה) ואדליק וית בוציערא קדם וית היקמא דפקוד וית משה :
 (כו) ושרי וית מדבחה דרחה למשכן ויקנא קדם פתורא : (כז) ואסיק
 עלוי קטורת בוסמן היקמא דפקוד וית משה : (כח) ושרי וית פרסא
 דתרעא למשקנא : (כט) וית מדבחה דרחה שוי בתרע משקנא ואסיק
 עלוי וית עלתא וית כנרתא היקמא דפקוד וית משה : (ל) ושרי וית כירא
 על בסיסיה בניו משכן ויקנא וביני מדבחה ויתב תמן מין חיון לקידוש וילא
 כסרון ולא כסרון כל ויקנא : (לא) ונסבין משה ואחרן ובניו מציה כנסלא
 ויקדשין מציה וית יהוה וית ריגוליהו : (לב) בזמן מעלהו למשכן ויקנא
 ובמקרהו לפרסא דמקדשין היקמא דפקוד וית משה : (לג) ואקים וית דרחה
 חוור חוור למשקנא ולמדבחה ויתב וית פרסא דבתרע משקנא ויקמ משה וית
 עיבדקתא : (לד) ותפא עגן וקרא וית משכן ויקנא ואמר שכינתא דיי איתמלי
 וית משקנא : (לה) ולא היה אפשר למשה למעיל למשכן ויקנא ארום שרא
 עלוי עגן וקרא ואמר שכינתא דיי איתמלי וית משקנא : (לו) ובאישון
 אסתלקות עגן וקרא מעלני משקנא גסלון בני ישראל ככל מסלנהו :
 (לז) ואין לא מסתלק עגן וקרא ולא גסלון עד יום אסתלקותיה :
 (לח) ארום עגן וקרא דיי היה כסלל על משקנא ביקמא ועמודא
 דאישתא היה מערר כליליא וחסין כל בני ישראל ככל סלנהו :

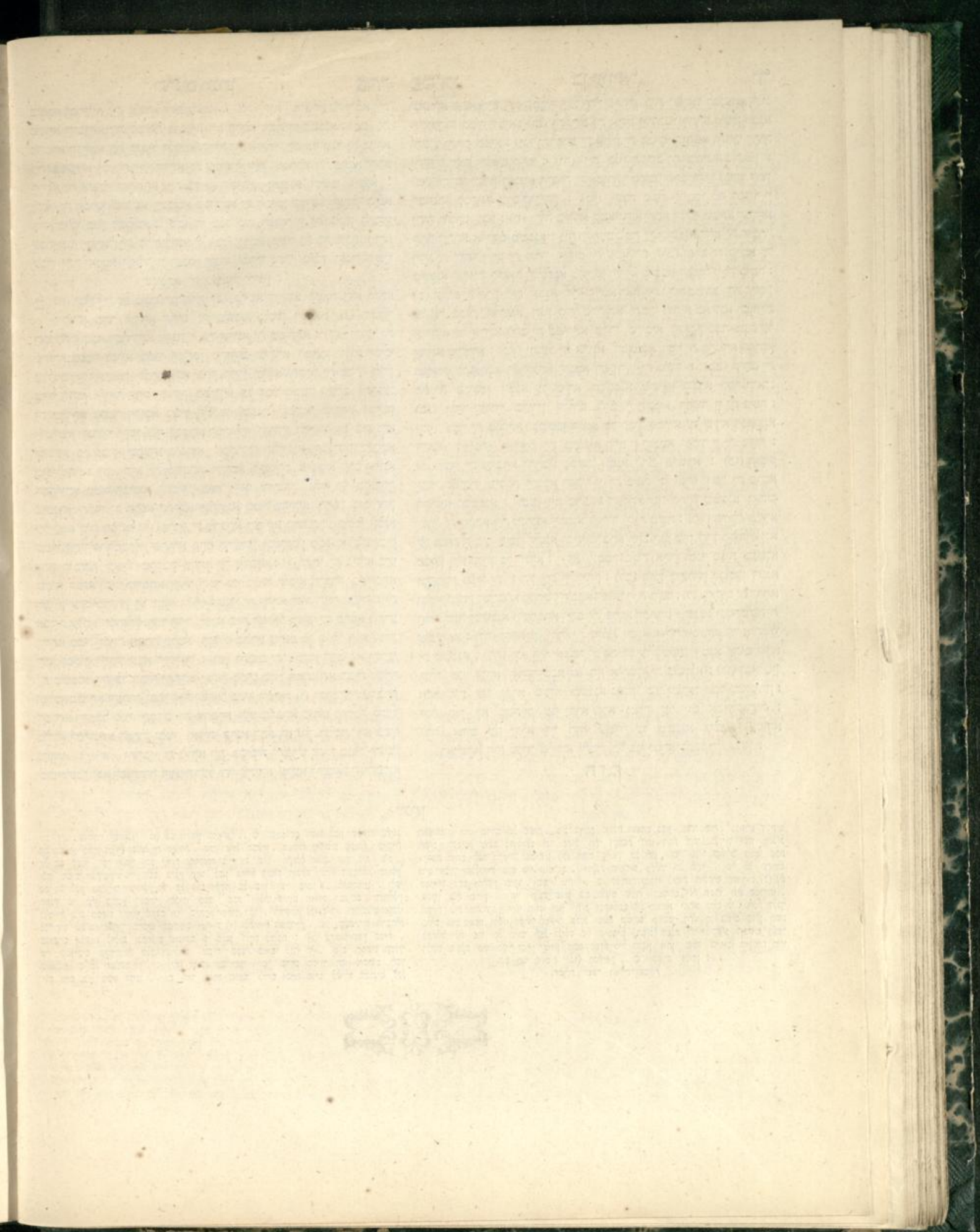
חוק

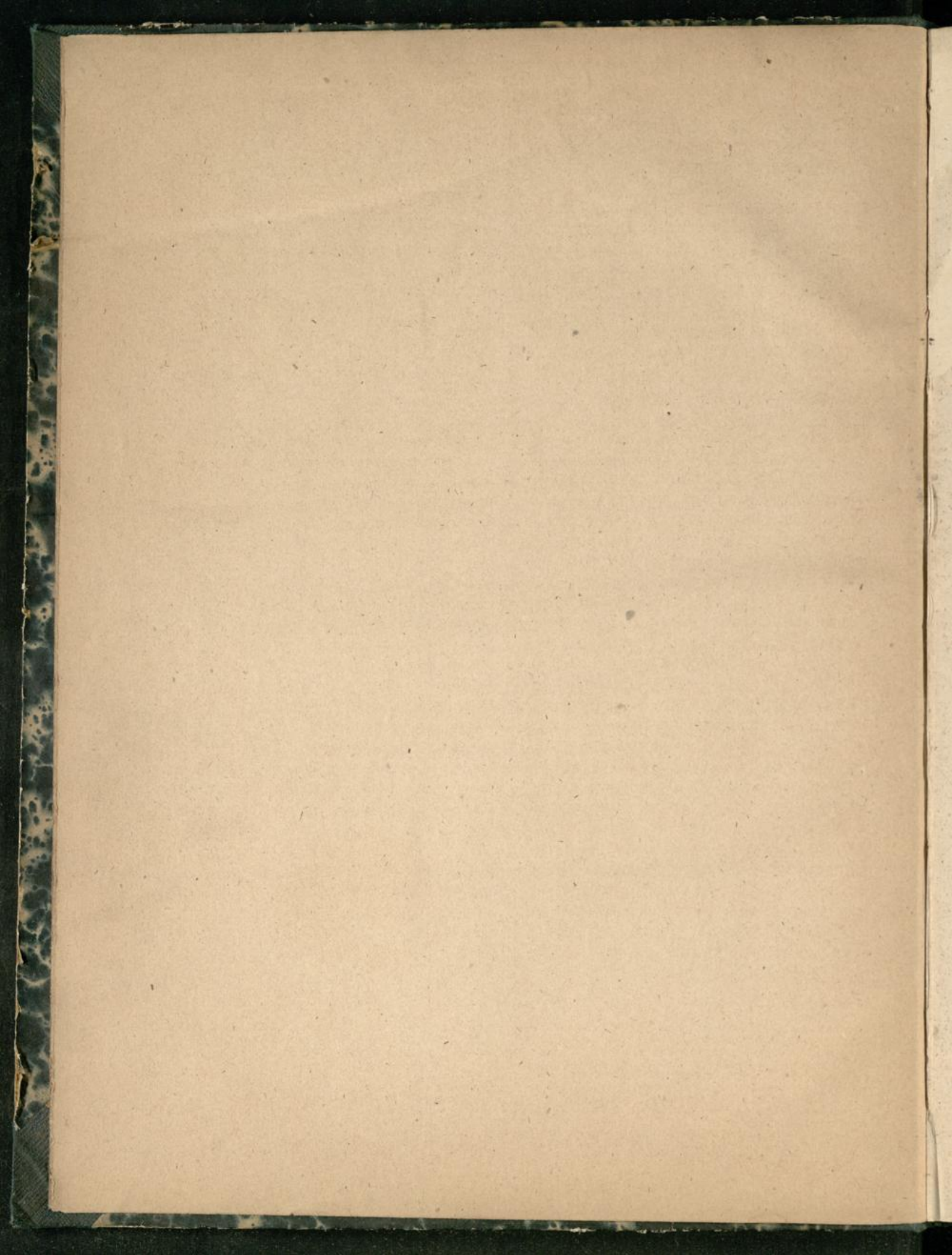
יונתן

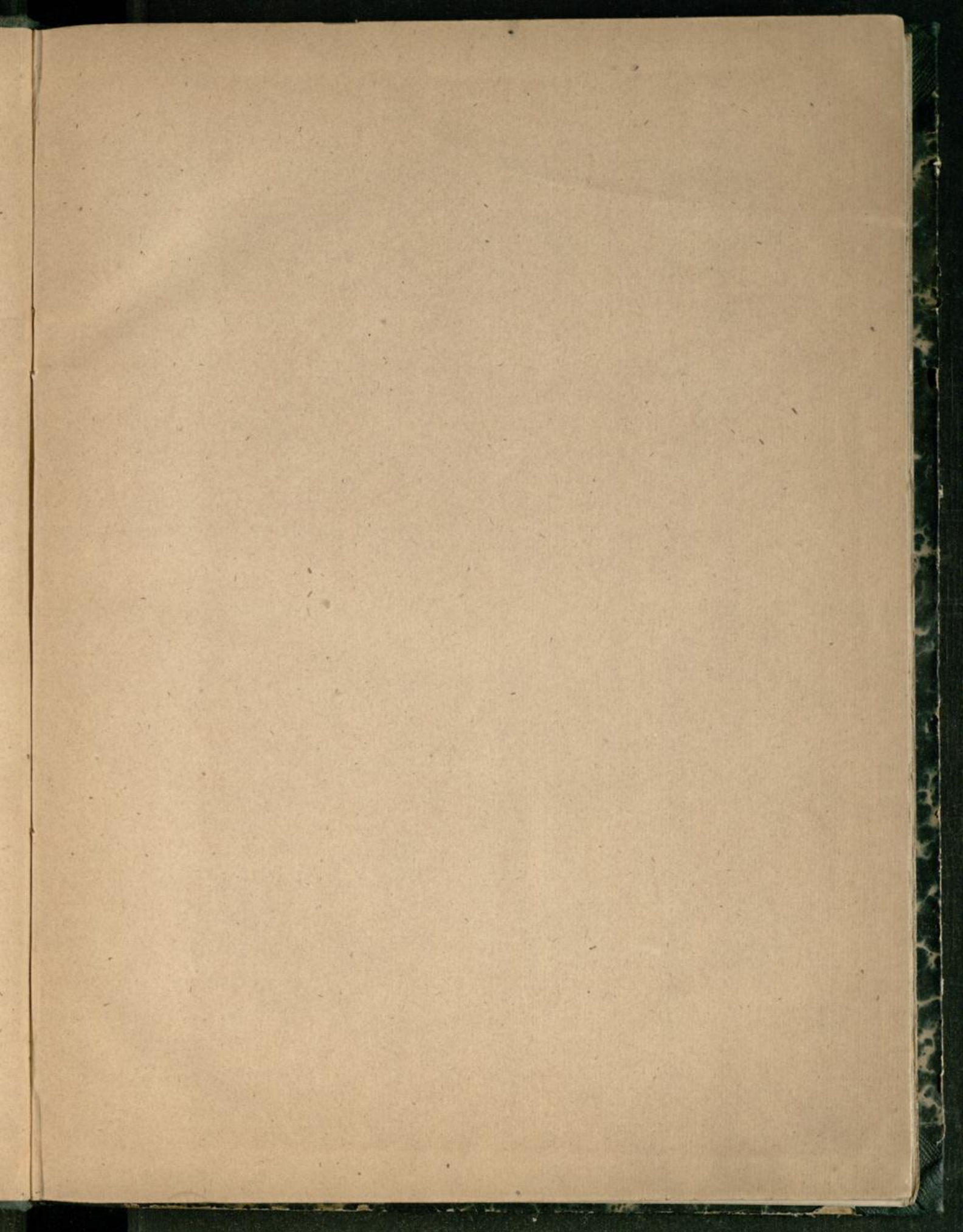
תפיס : וזה סדרם על מות . י' דייק מולת ומסתח לטן מות סוף . וכפרט דכתיב
 חריב לבנות עולם לדורות גוי' וק' מלי וקדש לחוה דתל קלי חסיד ומנו וסל' סבת
 וקדש לחוה אלף דקלי חסיד : (ב) וסוף קיימין על את . פי' ע"ד שאול' כח' סבת
 מ"ס וסוף סגולות כנס סוף עומדים . ונקת חוסים מלחי על אתר . פי' על מקום
 הסודת לנס ולחשן עיקר . וסבי' לחוה . כי סגולות וסבי' לחוה מונחם סגול' : (ג) לא
 וק' ולא סריון . פי' משה נתן עם היום עמדו מנהגם ולא חסרו ולא הסריו .
 וספק לים מדכתיב ורחה חנונו גוי' א"ב וכתבתם אל סגולת ירחה לחוה . לא ולב
 כתיב עוד ספסם ורחה דקלי חסיד ככל עם סוקס הסמך רחמי מן היום נתן מס
 כחלם ולא סרו כל סוף אלל כליל סוף סוקס (דס"ל) דלני אר"י כס"ב חנחום ואמר
 דניסן סגולת כתיב וכו' ישוין משה נפקא לים לטלון ויתן משה סרופו עולמות וסוף
 עם עד סוף : (ה) ולאישון . פי' בערב וסוף :
 חסלת סדר ואלה שמות

סדר .
 סגולת
 חס
 סוף
 דייק
 וכו'
 166

1497

